

การประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ จังหวัดสงขลา

นางอรทัย กำเบ็งกี้ย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2553

**An Evaluation of Curriculum in Early Childhood Patongwittaya
Mulniti School Songkhla**

Mrs. Oratai Kumbungphai

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational in Evaluation
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University
2010

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิจังหวัดสงขลา
ชื่อและนามสกุล	นางอรทัย กำนังภัย
แขนงวิชา	การวัดและประเมินผลการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สังวรณ์ จักระโภก

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2553

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนा วัชันสุนทร)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สังวรณ์ จักระโภก)

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทีวีศักดิ์ จินดาธุรกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยานุลินธิจังหวัดสงขลา
ผู้ศึกษา นางอรทัย กำบังภัย รหัสนักศึกษา 2512500162 ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(การวัดและประเมินการศึกษา) อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. สังวรณ์ วงศ์กระโทก ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยานุลินธิจังหวัดสงขลา ๓ ด้าน คือ (1) ความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรในด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร คุณลักษณะครุผู้สอน และส่วนอื่นๆที่สนับสนุนการเรียนการสอน (2) ความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร ในด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ การบริหารหลักสูตรปฐมวัย (3) ความเหมาะสมของผลผลิตของหลักสูตรในด้านพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจพัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กที่เรียนหลักสูตรปฐมวัย

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน ๕ คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน ๑๙ คน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน ๒๘๖ คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด้วยตารางของบามานេ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ ๙๕ เดิมกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ชั้นปี เป็นตัวแบ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูล แบบสอบถามนี้ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิดชนิดมาตรประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๓ ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย ในด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร คุณลักษณะครุผู้สอน และส่วนอื่นๆที่สนับสนุนการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก (2) กระบวนการใช้หลักสูตร ในด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก (3) ผลผลิตของหลักสูตร ในด้านพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญา ของเด็กที่เรียนหลักสูตรปฐมวัย มีความเหมาะสมในระดับมาก

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนा วัชนสุนทร อ้างอิง อาจารย์ ดร. สัจวร จักระโภก คณะอาจารย์ผู้สอนแขนง วิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือเป็นกำลังใจ ตรวจสอบแก้ไข จนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ อาจารย์มลิวัลย์ พิวกรรม อาจารย์ชูลี ช่วยเอื้อ อาจารย์ชนัญญา ไทยวิวัฒน์ ไว้ ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครุปฐมวัย และผู้ปกครอง ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านลานไทร จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครุปฐมวัย ผู้ปกครอง โรงเรียน พะตงวิทยานุวนิช จังหวัดสงขลา ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย

อรทัย กำบังภัย
พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๒
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
วัตถุประสงค์ของการประเมิน	๓
ขอบเขตการวิจัย	๓
นิยามศัพท์	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๖
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการหลักสูตร	๖
การจัดการศึกษาปฐมวัย	๒๐
การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย	๒๒
หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยานุนิธิ	๒๘
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๓
วัตถุประสงค์ของการประเมิน	๓๓
ผู้ให้ข้อมูล/แหล่งข้อมูล	๓๓
ประเด็นในการประเมิน ประกอบด้วย	๓๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๔
กรอบแนวทางการประเมิน	๓๖
การพัฒนาเครื่องมือ	๓๙
การแผนรวมข้อมูล	๔๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล	43
ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย	45
ส่วนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย ^{เนื้อหา ในตอนนี้ผู้วิจัย นำเสนอ 3 ตอน}	51
ส่วนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของผลผลิตของหลักสูตร ^{ในตอนนี้ผู้วิจัยนำเสนอ 4 ตอน}	55
ส่วนที่ 5 ข้อมูลจากแบบบันทึกผลผลิตของหลักสูตร ด้าน พัฒนาการ ด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านศติปัญญา ของเด็กที่เรียนหลักสูตรปฐมวัย ^{โรงเรียนพะตงวิทยาลัยนิธิ}	60
ส่วนที่ 6 ผลการสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของ โรงเรียน พะตงวิทยาลัยนิธิ	61
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
สรุปการวิจัย	62
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	78
ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	79
ข เครื่องมือในการวิจัย	81
ประวัติศึกษา	102

สารบัญตาราง

หน้า	
ตารางที่ 3.1	กรอบแนวทางการประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลูนนิธิ จังหวัดสงขลา.....
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารและครุภู่ที่ให้ข้อมูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลูนนิธิ.....
ตารางที่ 4.2	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองผู้ที่ให้ข้อมูล ด้านผลิตด้านกระบวนการ การใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลูนนิธิ.....
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย ด้านคุณปุ่งหมาย.....
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านโภคสร้าง ของหลักสูตร.....
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านเนื้อหาสาระ วิชา.....
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านคุณลักษณะของครุ.....
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านส่วนสนับสนุน.....
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านการจัดการเรียนการสอน.....
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านการวัดและประเมินผล.....
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุ ด้านการบริหารหลักสูตร.....
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการร่างกาย
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสังคม.....	57
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา.....	58
ตารางที่ 4.15 ผลการประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม ด้าน ¹ สติปัญญา ในระดับดี จากแบบบันทึกผลติดสัมฤทธิ์ผล.....	60
ตารางที่ 4.16 ตารางน้ำหนัก ส่วนสูง ที่เป็นไปตามเกณฑ์อายุ.....	60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 รูปแบบการประเมินของไทรเลอร์	10
ภาพที่ 2.2 รูปแบบการประเมินของทาบा	11
ภาพที่ 2.3 รูปแบบการประเมินที่ยึดหลักเกณฑ์ของสเตค	13
ภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจตามแนวคิดของสต็อฟเฟลเบิร์น	15

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ ทั้งนี้ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในทุกด้านตลอดชีวิตทำให้คนได้พัฒนาศักยภาพและจัดความสามารถต่าง ๆ ช่วยให้สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ ได้อย่างมีความสุข

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาตามพัฒนาการของมนุษย์ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวมนุษย์เรื่องตึงแต่ปฏิสัมพันธ์อ่อนน้อมไปจนตลอดชีวิต ซึ่งครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จะมีความสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของคนเรามีผลลัพธ์เนื่องมาจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม รอบตัว โดยเด็กจะต้องเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นด้วยตนเอง

อุดมการณ์ของการจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับแรก เพื่อวางแผนการชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา บนพื้นฐานความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้กิจกรรมระดับต้นและส่งเสริมพัฒนาการของสมองอย่างเต็มที่ รวมทั้งเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับที่สูงขึ้น อันจะนำไปสู่ความเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศไทยต่อไป การศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กบนพื้นฐานการอบรมเดียงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละบุคคล ภายใต้บริบททางวัฒนธรรม อารยธรรม และวิถีชีวิต ทางสังคม ซึ่งมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกัน

ในการดำเนินการการจัดการศึกษา งานสำคัญที่ดำเนินการงานหนึ่ง คือ งานวิชาการ ซึ่งมีเรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เป็นงานหลักของสถานศึกษาที่จะต้องบริหารจัดการหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้ใช้ไปแล้วช่วงหนึ่ง มีความจำเป็นต้องมีการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการเพื่อให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานว่ามี

ประสิทธิภาพอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร จะต้องปรับปรุงแก้ไขส่วนใดบ้าง การประเมินผล เป็นวิธีการที่ยอมรับได้ว่า มีส่วนทำให้การดำเนินการใด ๆ ประสบผลสำเร็จได้ เพราะผลการ ประเมินอาจเป็นได้ทั้งการส่งเสริม และการกระตุ้นให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จได้ การ ประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จสุดท้ายของ สถานศึกษา ใน การดำเนินงานหลักสูตรสถานศึกษา ว่าเป็นไปวิสัยทัศน์ และเป้าหมายหรือไม่ใน การประเมินหลักสูตรด้วยกำหนดการประเมินให้มีความครอบคลุมและตอบ คำถามของการประเมินให้ครบถ้วน ทั้งนี้เพื่อให้การประเมินสามารถนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดได้

โรงเรียนพะตงวิทยานุนิธิ ตั้งอยู่ที่ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัด สำนักบริหารงานคณะกรรมการศึกษาธิการ สถาบันพุทธศาสนา โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบล พะตง ห่างจากตัวอำเภอหาดใหญ่ทางทิศใต้ประมาณ 20 กิโลเมตร ห่างจากที่ตั้งจังหวัดไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 52 กิโลเมตร ชุมชนบริเวณรอบโรงเรียนมี 2 ลักษณะ คือชุมชนเมืองซึ่ง อยู่ในเขตเทศบาลตำบลพะตง ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง ห้างร้าน และ โรงงานอุตสาหกรรม ชุมชนนอกเขตเมืองประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร ชาว ผลไม้ และสวนยางพารา ประเพณีวัฒนธรรม ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม โรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับเตรียม อนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนพะตงวิทยานุนิธิได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรปฐนวัยพุทธศักราช 2546 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาฯ ที่ วก. 353/2546 ลงวันที่ 2 เมษายน 2546 พบว่า ข้างมีปัญหาในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรปฐนวัย เช่น ความเข้าใจใน หลักสูตร และพบว่าข้างไม่เคยมีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบมาก่อน จึงควรมีการประเมิน หลักสูตรอย่างเป็นระบบเพื่อนำข้อสารสนเทศที่ได้จากการประเมิน เสนอผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวกับการ ดำเนินการหลักสูตร ครุผู้สอนระดับชั้นปฐนวัย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ปฐนวัย โรงเรียนพะตงวิทยานุนิธิให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิลนธิ จังหวัดสงขลา ในด้านต่อไปนี้คือ

- 2.1 ความเหมาะสมของบังจัดเบื้องต้นของหลักสูตร
- 2.2 ความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร
- 2.3 ความเหมาะสมของผลลัพธ์ของหลักสูตร

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ประเด็นที่ประเมิน ประกอบด้วย

3.1.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครุ่ผู้สอน เกี่ยวกับความเหมาะสมของบังจัดเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระตามหลักสูตร คุณลักษณะของครุ อุปกรณ์การเรียนการสอน เอกสาร สถานที่ ส่วนสนับสนุนการเรียน การสอน หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิลนธิ

3.1.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครุ เกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ และการบริหารหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิลนธิ จังหวัดสงขลา

3.1.3 ความคิดเห็นของ ครุผู้สอนปฐมวัย ผู้ปกครอง เกี่ยวกับความเหมาะสมของคุณลักษณะของนักเรียนที่ผ่านการศึกษาหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิลนธิ จังหวัดสงขลา

3.2 แหล่งข้อมูล ประกอบด้วยนูกคส 3 กลุ่ม คือ

3.2.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 5 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการระดับปฐมวัย จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายการเรียนการสอนระดับปฐมวัยจำนวน 1 คน หัวหน้าระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 2 คน

3.2.2 ครุผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 19 คน

3.2.3 ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 286 คน

3.3 ผู้ให้ข้อมูล มีวิธีการเลือกดังนี้

3.3.1 ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ใช้แหล่งข้อมูลทุกคน

3.3.2 ครุผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 19 คน ใช้แหล่งข้อมูลทุกคน

3.3.3 ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 1,015 คน กำหนดคุณภาพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด้วยตารางของบามานេ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้แก่กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 286 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ชั้นปีเป็นตัวแบ่ง

4. นิยามศัพท์

4.1 หลักสูตรปฐมวัย หมายถึง ประมวลแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะและพัฒนาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันประกอบไปด้วย ปรัชญา/วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหาวิชา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริหารหลักสูตร ของระดับปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ จังหวัดสงขลา

4.2 การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและผลของการใช้หลักสูตร เพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร ปฐมวัยของโรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ อย่างมีระบบโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.3 ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร สาระตามหลักสูตร คุณลักษณะของครูผู้สอน และส่วนประกอบอื่นๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ

4.4 กระบวนการใช้หลักสูตร หมายถึง การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล พัฒนาการการบริหารหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ

4.5 ผลผลิตหลักสูตร หมายถึง พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา ของนักเรียนที่เรียนชั้นปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้ข้อมูลสำหรับผู้บริหารของโรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2 ได้ข้อมูลสำหรับฝ่ายวิชาระดับปฐมวัย ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการบริหารหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.3 ได้แนวทางสำหรับครุภูสื่อสารระดับปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาระบบทิวทามนูญในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่องการประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิบุรี จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและงานวิจัย ทั้งจากเอกสาร ตำรา วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงจะนำเสนอตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของการประเมิน
 - 1.2 ความหมายของการประเมินหลักสูตร
 - 1.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตร
 - 1.4 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
 - 1.5 การบริหารหลักสูตร
2. การจัดการศึกษาปฐมวัย
3. การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
4. หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการหลักสูตร

1.1 ความหมายของการประเมิน

สมคิด พรมจุ้ย (2542: 29) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพสูง เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลลัพธ์ของโครงการ หรือแผนงานนั้นๆ ว่า มีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นกระบวนการบ่งชี้คุณค่าของโครงการ/ แผนงาน กล่าวคือ แผนงาน/โครงการที่ได้ดำเนินไปแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการและ แผนงานหรือไม่เพียงใด สามารถทำได้ทั้งการประเมินก่อนเริ่มโครงการ การประเมินขณะที่ แผนงาน/โครงการกำลังดำเนินอยู่ และการประเมินผลแผนงาน/โครงการหลังจากการดำเนินงานได้ สิ้นสุดแล้ว

ลัตดาวลัย เพชร โกรน (2545: 127) ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ว่าหมายถึงกระบวนการตัดสินคุณค่าของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้อ่าย่างมีระบบ โดยใช้ข้อมูลจำนวนมาก จากแหล่งต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมินและมีการจัดกระทำกับข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูล จัดข้อมูลให้เป็นระบบ จัดเป็นสารสนเทศในแต่ละเรื่องแต่ละส่วน ทำให้ดูง่ายและพร้อมที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจได้ การประเมินจะช่วยให้ทราบถึงคุณภาพ คุณค่าและผลิตของสิ่งที่ต้องการประเมิน การประเมินเป็นกระบวนการที่ได้มาจากการวัดจากการวัดจากการวิเคราะห์ และจากการตัดสินคุณค่า โดยนิยมเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กำหนดไว้

ไพศาล หวังพานิช (2545: 2) ได้ให้ความหมายของการประเมิน เป็นกระบวนการพิจารณา ตัดสิน ลงสรุป เกี่ยวกับสมบัติ หรือคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ หรือของบุคคล โดยใช้ผลที่ได้จากการวัด และอาศัยเกณฑ์ในการตัดสินพิจารณา

ส. วานา ประวัลพุกษ์ (2546: 3) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินค่าของเรื่องใด เรื่องหนึ่ง เพื่อกำหนดคุณค่า คุณภาพ ความถูกต้อง เหมาะสม โดยใช้เกณฑ์เป็นหลัก

จากความหมายที่ได้ศึกษาด้านคว้าข้างต้นพอจะสรุปความหมายของการประเมินได้ว่า เป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในการตัดสิน หรือให้คุณค่าแก่สิ่งที่ประเมิน โดยอาศัยเทคนิคหรือการในการเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินมาวิเคราะห์หาข้อเด่น ข้อด้อย หรือส่วนที่สอดคล้อง ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของสิ่งประเมินเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีมาตรฐาน เพื่อผลการวิเคราะห์นั้นไปใช้ในการตัดสินใจหรือเลือกแนวทางการดำเนินการต่อไป

1.2 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร เริ่มได้รับความสนใจในวงการศึกษามาตั้งแต่ปี ก.ศ. 1960 โดย ราล์ฟ ไทรเลอร์ (Ralph Tyler) เป็นผู้วางรากฐานมาตั้งแต่ปี ก.ศ. 1930 ไทรเลอร์ได้นิยามการศึกษาว่า “การศึกษาคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอะไรเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายนั้น” (ทิศนา แบบมณี, 2524:2) ซึ่งความแนวคิดนี้ผู้จัดทำหลักสูตรจะต้องสามารถมองจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ว่า ต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนหรือมีพฤติกรรมเป็นอย่างไร และพยายามจัดประสบการณ์การสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ

ทابา (Taba, 1962: 52 อ้างถึงใน สุทธันนีร์ สุขประเสริฐ, 2544: 18) การประเมินหลักสูตรมีความมุ่งหมายที่ครอบคลุมของข่ายหลายประการ โดยอาจจะประเมินจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของหลักสูตร คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตร ความสามารถของนักเรียนความสำคัญของรายวิชาต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ของการนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้และวัสดุสื่อการเรียนต่างๆ เป็นต้น

สตัฟเฟลบีน และคณะ (Stufflebeam Daniel L.et al., 1971 อ้างถึงใน สุนีร์ ภู่ พันธ์, 2546:248) การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการหาราชื่อ มูล เก็บข้อมูล เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่า

สมหวัง พิชัยนวัฒน์ (2542: 23) กล่าวถึงความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า เป็นกระบวนการศึกษาการบรรยาย และการอธิบายอันก่อให้เกิดความกระจ่าง

ศิริชัย กาญจนวงศ์ (2542: 21) กระบวนการศึกษาสิ่งต่างๆโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการตรวจสอบการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นการช่วยเสนอสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ เป็นการสนองสารสนเทศแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายด้วยการบรรยายอย่างลุ่มลึก เป็นการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

เนาวลักษณ์ กลืนหนอง (2546: 12) ให้ความหมายไว้ว่าการประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตร เพื่อทำให้ทราบถึงคุณภาพ ข้อดี ข้อด้อย ข้อบกพร่อง ของหลักสูตร โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม การวิเคราะห์และการรายงานข้อมูลอย่างเป็นระบบ

พิสูจน์ พ่องครี (2550: 135) ให้ความหมายของ การประเมินหลักสูตรว่าเป็นการวัด และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์พิจารณาตัดสินว่ามีคุณค่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด

รุจิร์ ภู่สาระและจันทรานี สงวนนาม (2545: 103) กล่าวว่าการประเมินหลักสูตร อาจให้ความหมายดังนี้

การวัดผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในเชิงปริมาณ

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนกับมาตรฐาน

การอธิบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการเลือก การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องของหลักสูตร

การใช้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

ลักษณ์ ดาวัลย์ เพชร ไพรโจน์ (2545: 127) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร ไว้ว่าเป็นกระบวนการหาคำตอบว่า หลักสูตรมีผลสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยมีการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล จากหลายองค์ประกอบ ได้แก่ ตารางวิเคราะห์จากกระบวนการ การนำเสนอหลักสูตร ไปใช้ วิเคราะห์ผลจากสัมฤทธิ์ผลการเรียนของผู้เรียน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะต้องนำเสนอข้อมูลเพื่อตัดสินใจหรือหารเป็นปัจจุบัน หรือปรับปรุงหรือเลือกวิธีใหม่

จากความหมายของการประเมิน และการประเมินหลักสูตร ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การศึกษาผลของการนำหลักสูตรไปใช้โดยพิจารณาจาก

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล อุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน การบริหารหลักสูตรและประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป

1.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

รูปแบบการประเมินตามแนวคิดของสมิธ(N.L. Smith) และแนวคิดของเวอร์ธเคน และแซนเดอร์ (Brain R. Worthen and Jame R. Sanders) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของรูปแบบการประเมินดังนี้

รูปแบบการประเมินโดยอิงจุดประสงค์ (Objective- oriented Approaches)

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Judgment Approaches)
2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินเพื่อการจัดการ (Decision – Management)

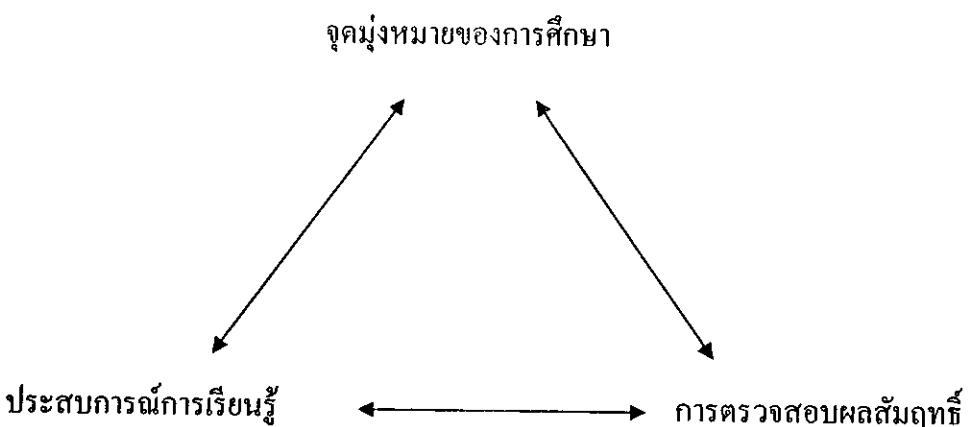
รูปแบบของการประเมินหลักสูตร (Models for evaluation of curriculum)

การดำเนินงานที่มีระเบียบแบบแผน เป็นระบบ และมีรูปแบบที่แน่นอน ชัดเจน ข้อมูลเกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของการดำเนินงาน ดังนั้น การประเมินผลทางการศึกษา การรู้จักเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสม ย่อมทำให้การประเมินนั้นมีความเที่ยงตรง (Validity) และเชื่อถือได้ (Reliability)(นิตา ชูโต. 2527: 15) การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร เมื่อมีการนำหลักสูตรไปใช้ควรจะต้องมีการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ของการประเมินผลเพื่อจะพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ เพียงใด เพื่อที่จะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร (ปรียาพร วงศ์อนุตรโจน. 2535: 60) วิธีการประเมินที่จะได้ข้อมูล และเหมาะสมนั้นก็คือ การคิดหารูปแบบของการประเมินที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการประเมิน (สมบูรณ์ ชิตพงศ์. 2529: 1) สรุปว่า ใน การประเมินหลักสูตร นั้น การกำหนดรูปแบบของการประเมินเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง ซึ่งสเตเดมэн (Steadman. 1967: 55) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่าวิธีการประเมินหลักสูตรที่ดำเนินการอย่างมีระเบียบแบบแผนนั้น มักเลือกรูปแบบการประเมินรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบและไม่มีรูปแบบใดของ การประเมินที่สามารถใช้ได้อย่างอนาคตประสัตช์ซึ่ง โฉดิ เพชรชื่น (2536: 571) ได้แสดงความคิดเห็น ที่ชี้ว่า รูปแบบการประเมินต่าง ๆ ที่นำมาใช้ว่า จะเหมาะสมหรือไม่เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ ธรรมชาติของสิ่งที่ต้องการประเมิน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีดำเนินการประเมิน สถานการณ์ ของหลักสูตรที่ใช้ สิ่งที่จะช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรหรือคุณค่าที่จะได้จากการประเมิน และสามารถอธิบายการปฏิบัติตามโครงการประเมินรูปแบบของการประเมินหลักสูตรนั้น ได้มีผู้เสนอไว้หลายรูปแบบ ซึ่งแบ่งออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการประเมินโดยอิงจุดประสงค์ (Objectives-Oriented Approaches)

รูปแบบที่จะเน้นที่วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเป็นหลักในการประเมิน ผู้ประเมินจึงต้องพิจารณาดูว่า สิ่งที่ต้องการประเมินได้บรรลุจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ความคิดตามแนวนี้ได้แก่

1.1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler S Model of Evaluation) ไทเลอร์ (Tyler. 1949:110-125) ได้กล่าวถึง การประเมินว่า การประเมินควรใช้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเกณฑ์ โดยที่จุดมุ่งหมายนั้นเป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามที่ ต้องการ การประเมินหลักสูตรจึงเป็นการพิจารณาดูความก้าวหน้าของนักเรียนว่า เกิดพฤติกรรมตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ โดยเสนอองค์ประกอบของการจัดการศึกษาทั้งสามจะต้องสัมพันธ์กัน ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 2.1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

1.2 รูปแบบการประเมินของแฮมมอนด์ (Hammond 'S Model of Evaluation) แฮมมอนด์ (Hammond. 1969: 1-17) ได้เสนอรูปแบบของการประเมินหลักสูตรไว้เป็นมิติ 3 ประกอบด้วย

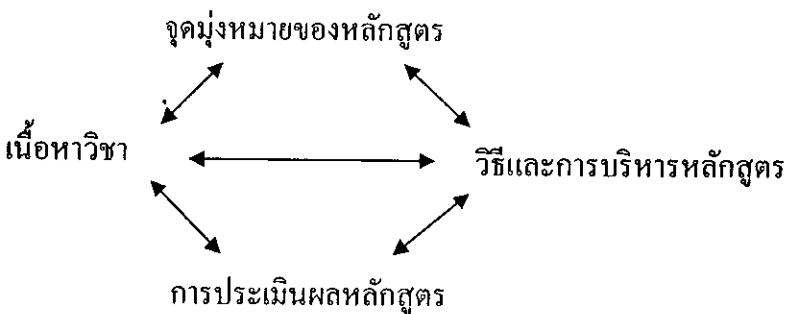
มิติที่ 1 ด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดระบบชั้นเรียน และตารางสอน เนื้อหาวิชา วิธีสอน ซึ่งบ่งบอกความสะดวก และค่าใช้จ่าย

มิติที่ 2 ด้านสถานบัน ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัว และชุมชน

มิติที่ 3 ด้านพฤติกรรม ได้แก่ ความรู้ ความจำ เจตคติ และทักษะ

1.3 รูปแบบการประเมินของทابา (Taba Model)

ทابาเสนอรูปแบบการประเมินของหลักสูตร โดยยึดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นหลักดังนี้

ภาพที่ 2.2 รูปแบบการประเมินของทابา

1.4 รูปแบบการประเมินของพรัวส์ (Provus's Discrepancy Evaluation Model) (วิชัย วงศ์ไหญ์ 2536:84-86: อ้างอิงมาจาก Provus, 1969)

พรัวส์ ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า รูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้องกัน (The Discrepancy Evaluation Model) หลักการประเมินผลของรูปแบบนี้คือ การตรวจสอบว่าการดำเนินงานตามหลักสูตร ได้ผลตรงหรือคลัดเคลื่อนไปจากมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ การที่ขัดให้รูปแบบนี้อยู่ในประเภทที่ 1 ก็เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ยึดประสงค์เป็นหลักอยู่แต่ได้กำหนดขึ้นไว้ในรูปของมาตรฐาน การประเมินผลแบบนี้ต่างกันกับของไทยเลอร์ตรงที่จะกระทำเมื่อใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นการประเมินผลกระทบเหมือนอย่างของไทยเลอร์

กระบวนการประเมินผลของพรัวส์ ใช้วิธีเปรียบเทียบการกระทำและผลของการกระทำกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ แล้วใช้ข้อมูลจากการเปรียบเทียบซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างหรือความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นว่ากันไปแล้วรูปแบบของพรัวส์ก็มิได้แตกต่างไปจากของสเตคเท่าใดนักข้อแตกต่างมีเพียงสเตคใช้วิธีเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังการดำเนินการ (ภายหลังการนำหลักสูตรไปใช้) กับปัจจัยเดิมที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการ ว่าสอดคล้องกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ส่วนพรัวส์ใช้วิธีเปรียบเทียบการกระทำและสิ่งที่เกิดขึ้นกับมาตรฐาน ซึ่งทางกำหนดขึ้นสำหรับการพัฒนาการในช่วงใดก็ได้

มีสิ่งที่พึงสังเกตเกี่ยวกับรูปแบบของพรัวส์อีกประการหนึ่งคือ ในเมื่อผลการกระทำและมาตรฐานที่กำหนดขึ้นไว้ไม่ตรงกัน พรัวส์ได้เสนอว่าจะต้องมีการตรวจสอบหรือ

ประเมินผลจุดประสงค์ด้วย เพื่อจะได้แน่ใจว่าสิ่งที่ต้องปรับปรุงนั้นควรเป็นอะไร เช่น ปรับปรุง มาตรฐานปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตร หรือองค์ประกอบอื่น ๆ

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Judgment Approaches)

2.1 แนวคิดในการประเมินของครอนบาก (Cronbach) (อ้างอิงจากอุทุมพร (ทองอุไร) จำรมาน.2520: 12-14) ครอนบาก ได้เสนอให้ทำการประเมินสิ่งต่อไปนี้

2.1.1 กระบวนการ (Process) เป็นการศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ในระหว่าง การดำเนินการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติงานของครู ความชำนาญ (Proficiency) เป็นการวัด ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะวัดความสามารถในหลายด้าน ไม่เฉพาะแต่ตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรเท่านั้น ขึ้นอยู่กับประเมินและใช้วิธีการหลายวิธีในการวัดแต่ต้องเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่ จะวัดสิ่งสำคัญต้องมีความเชื่อมั่นได้

2.2.2 เจตคติ (Attitude) เป็นความเชื่อของบุคคล ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียน ผู้เรียนจะมีความสนใจในกิจกรรมการเรียน การวัดอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การใช้ แบบสอบถาม เป็นต้น

2.2.3 การติดตามผล (Follow-up) เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาติดตามผลสำเร็จ ตามหลักสูตร โดยมุ่งผลหลักสูตรหรือรายวิชาในภาพรวม ไม่เน้นการเปรียบเทียบหลักสูตรซึ่งมี ความเบี่ยงเบน ได้ง่าย

แนวทางการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดครอนบากนี้ คำนึงตัวแปรอื่นที่ กieยวข้องกับการดำเนินการหลักสูตร เป็นการเพิ่มเติมจากแนวคิด ไทเลอร์ นั้นคือครอนบากได้ให้ ความสนใจในด้านกระบวนการดำเนินการหลักสูตร และมีการติดตามผลงานศึกษาด้วย ผลที่ได้จาก การประเมินมุ่งสู่การจัดสินใจหลายประการ คือ ทั้งการตัดสินใจเกี่ยวกับรายวิชา เกี่ยวกับตัวบุคคล

2.2 แนวคิดการประเมินของสเตค (Stake's Coountenance Model)

สเตค ได้เสนอให้เห็นองค์ประกอบของหลักสูตร แนวความคิดของสเตค ต่างจากผู้อื่นในด้านที่ว่า ถ้าพบว่าผลผลิตของหลักสูตรไม่ดีแล้ว ไม่ได้มายความว่า เนื้อหาของ หลักสูตรจะไม่คี แต่ผลที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ผู้สอน หรือผู้เรียน แนวความคิดของสเตค เขียนเป็นภาษาไทยๆ ได้ดังนี้

	Intents (ผลที่คาดหวัง)	Deservation (ผลที่เกิดขึ้นจริง)	Standard (มาตรฐานที่ใช้)	Judgement (ที่มาของการตัดสินใจ)
สิ่งที่นำเข้า (Input)	ความมีปัจจัย ใดบ้างที่จะ อี้อานวยในการ เรียนการสอน	การที่มีอยู่จริง ก่อนการเรียนการ สอน	.	.
กระบวนการ (Process)	ควรดำเนินการ เรียนการสอน อย่างไร	การเรียนการสอน จริงตามที่สังเกต ในขณะที่มีการ เรียนการสอน	.	.
ผลผลิต (Outcome)	ต้องการให้ เกิดผลอย่างไร หลังจากการเรียน การสอนแล้ว	ผลที่ได้รับ ¹ หลังจากการเรียน การสอนจบลง แล้ว	.	.
ตารางมิติเชิงบรรยาย			ตารางมิติเชิงตัดสินใจ	

ภาพที่ 2.3 รูปแบบการประเมินที่ขึ้นหลักเกณฑ์ของสเตค

รูปแบบการประเมินผลของสเตค เป็นรูปแบบที่ขึ้นหลักเกณฑ์ที่เป็นหลัก รูปแบบนี้ถือว่าถ้าจะประเมินผลผลิตของหลักสูตรจะอาศัยเกณฑ์ภายในของระบบหลักสูตร แต่ถ้า เป็นการประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนหรือเนื้อหาวิชาจะอาศัยเกณฑ์ภายในของระบบ หลักสูตรเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล โดยพิจารณาว่าสิ่งที่ต้องการประเมินมีคุณค่าถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หรือไม่ ผู้พิจารณากำหนดเกณฑ์หรือตัดสินคุณค่าของหลักสูตร จะได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒินั้น ซึ่งสเตค ได้เสนอแนะให้ทำการประเมินองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. การประเมินสิ่งที่มีอยู่ก่อน
2. การประเมินกระบวนการ
3. การประเมินผลผลิต

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินเพื่อการจัดการ (Decision Management Approaches)

3.1 รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟลบีม (The CIPP Model of Evaluation)

ในปี ค.ศ. 1968 สตัฟเฟลบีม (Stufflebeam) ได้เสนอรูปแบบเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรหรือโครงการซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ ซิปปี โมเดล (CIPP Model) คำว่า ซิปปี มาจากอักษรย่อของคำ 4 คำ คือ

C = Context คือ บริบท

I = Input คือ ปัจจัยเบื้องต้น

P = Process คือ กระบวนการ

P = Product คือ ผลผลิต

รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟลบีม เป็นรูปแบบที่เน้นเกี่ยวกับการตัดสินใจทางค้านการศึกษา โดยสตัฟเฟลบีม ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางของการตัดสินใจไว้ 4 แนวทางคือ

3.1.1 การตัดสินใจเพื่อนำไปสู่แนวทางการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรสิ่งเริง หรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมด (Metamorphism) ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้าง รูปแบบ ระบบ ฯลฯ เป็นต้นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องมีข้อมูลมากเพียงพอในการพิจารณาเพื่อจะได้กระทำได้ด้วยความมั่นใจ

3.1.2 การตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่าง แต่ยังคงรักษาหรือคงสภาพเดิมไว้ (Homeostasis) มาตรฐานและการควบคุมคุณภาพจะเป็นสิ่งช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามการตัดสินใจนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่สำคัญน้อย ลักษณะการตัดสินใจแนวโน้มที่มีชีวิตประจำวันมาก เช่นการจัดครุภัณฑ์ การสอน การกำหนดตารางเรียนของนักเรียน

3.1.3 การตัดสินใจเพื่อปรับปรุงและพัฒนา (Incremental) ผู้อำนวยงานจะเป็นผู้ให้ข้อมูล ความรู้และเทคนิคต่าง ๆ สำหรับการตัดสินใจ การตัดสินใจแนวโน้มที่มุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปดีกว่าเดิม

3.1.4 การตัดสินใจนำสิ่งใหม่เข้ามาในระบบ โดยใช้วิธีการทดลองและสืบค้นอย่างมีระบบ (Neomobilistic) โดยอาศัยแนวคิดใหม่ กิจกรรมใหม่ ทฤษฎีหรือข้อค้นพบใหม่ สำหรับการทดลอง การตัดสินใจแนวโน้มที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูง และในวงการศึกษา กำลังมีมากขึ้นจากแนวทางของการตัดสินใจทั้ง 4 แนวทางดังกล่าวที่ สตัฟเฟลบีม ได้กำหนดรูปแบบการประเมินและการตัดใจเป็น 4 อย่าง ดังภาพประกอบ 2.4

	ความคาดหวัง	ความเป็นจริง
เป้าหมาย	การตัดสินใจในการวางแผน หรือตั้งความมุ่งหมาย (ประเมินบริบท) (1)	การตัดสินใจในผลสำเร็จ (ประเมินผลผลิต) (4)
วิธีการ	การตัดสินใจในการออกแบบ ดำเนินการหรือโครงสร้าง (ประเมินปัจจัยเบื้องต้น) (2)	การตัดสินใจในการใช้ วิธีดำเนินการ (ประเมินกระบวนการ) (3)

ภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจตามแนวคิดของสตัฟเฟลบีน

จากภาพที่ 2.4 แสดงว่าหลังจากการทำการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร แล้ว จะทำให้สิ่งต่อไปนี้ คือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (กรอบที่ 1) ปัจจัยหรือกิจกรรมที่ควรจัดเข้าไปในหลักสูตร (กรอบที่ 2) กิจกรรมหรือกระบวนการที่นำไปปฏิบัติ (กรอบที่ 3) และผลที่เกิดขึ้น ซึ่งจากการดำเนินการหลักสูตร (กรอบที่ 4) การประเมินตามแนวความคิดนี้ ต้องทำการประเมิน เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกัน

แนวคิดในการประเมินเพื่อการตัดสินใจ 4 ขั้นตอนคือ

1. การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน (Planning Decisions)
2. การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง (Structuring Decisions)
3. การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน (Implementing Decisions)
4. การตัดสินใจเมื่อสิ้นสุดโครงการ (Recycling Decisions)

3.2 รูปแบบการประเมินของอัลคิน

มาเรียน ชี อัลคิน (Marvin C. Alkin) มีรูปแบบคล้ายกับรูปแบบของ ซิปปี รูปแบบการ การประเมินของอัลคิน เรียกว่า รูปแบบการประเมิน UCLA ขอบข่ายการประเมิน หลักสูตร 伸びยัตตินแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

3.2.1 การประเมินระบบ เที่ยงการรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ เกี่ยวกับสภาพของระบบ

3.2.2 การประเมินการวางแผนหลักสูตร เป็นการรวมรวมข้อมูลเพื่อช่วย ในการเลือกหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษา

3.2.3 การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและผู้ใช้หลักสูตร

3.2.4 การประเมินการปรับปรุงหลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลระหว่างใช้หลักสูตรเพื่อพิจารณาจุดดีด้อยของหลักสูตรบรรลุผลหรือไม่ และมีผลที่ไม่คาดหวังเกิดขึ้นหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร

3.2.5 การประเมินเพื่อรับรองหลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลให้แก่ผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเพื่อตัดสินคุณค่าหลักสูตรและความเหมาะสมอื่น ๆ ในการที่จะนำหลักสูตรไปใช้ต่อจากรูปแบบการประเมินหลักสูตรของอัลกิน

อัลกินได้เสนอข้อคิดถึงเบื้องต้นของรูปแบบการประเมินของเข้าดังนี้

- 1. การประเมินเป็นกระบวนการของการรวบรวมข้อมูล**
- 2. ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมในการประเมินนั้นจะนำไปใช้ในการตัดสินเลือกหลักสูตร**

3. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะเสนอต่อผู้ตัดสินใจในรูปที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและควรจะเป็นการช่วยผู้ตัดสินใจมากกว่าที่จะทำให้เกิดความสับสนหรือเข้าใจผิด

ประเภทของการตัดสินใจที่แตกต่างกันจำเป็นต้องใช้กระบวนการประเมินที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแนวทาง และรูปแบบการประเมินหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น พบว่ารูปแบบการประเมินส่วนใหญ่แล้ว มีรูปแบบที่คล้ายกัน คือ เป็นการประเมินเพื่อให้ทราบคุณภาพของหลักสูตร แต่มีวิธีการดำเนินการที่แตกต่างกัน โดยรูปแบบการประเมินหลักสูตร โดยอิงจากประสบการณ์เป็นรูปแบบการประเมินที่มุ่งประเมินผลสัมฤทธิ์ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งได้วางแผนไว้เรียบร้อยแล้วเท่านั้น ถ้าหากเกิดเหตุการณ์อื่นที่ไม่ได้คาดหวังหรือวางแผนไว้จะไม่สามารถใช้รูปแบบนี้ได้ จึงทำให้การประเมินไม่ครอบคลุมเนื่องจากความไม่แน่นอน หรือผลข้างเคียงไม่ได้ถูกนำมาเป็นปัจจัยในการประเมินเลย รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจ พบว่า เป็นแนวทางประเมินที่เป็นระเบียบเป็นระบบ แต่ไม่มีการประเมินในเรื่องวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งของหลักสูตร โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยป้อนกระบวนการสอน และผลที่ได้รับเท่านั้น ส่วนรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจเพื่อการขัดการนั้น สามารถประเมินข้อมูลต่าง ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้ครอบคลุมมากที่สุด หรือกล่าวได้ว่า เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบนั่นเอง เนื่องจากมีการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยป้อนด้านกระบวนการ ตลอดจนประเมินผลผลิต ซึ่งการประเมินໄດ້มีการกำหนดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน

ในการตัดสินคุณภาพของคุณค่าของหลักสูตรว่าควรมีการปรับปรุงในด้านใดบ้าง ซึ่งนับว่าเป็นรูปแบบในการประเมินหลักสูตรได้ครอบคลุม

จากการศึกษารูปแบบการประเมินประเภทต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้การประเมินเชิงระบบ โดยประเมินปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการดำเนินงาน ผลผลิต ใน การศึกษาครั้งนี้

1.4 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

โดยทั่วไปแล้ว การประเมินผลหลักสูตรโดยจะมีจุดมุ่งหมายคล้ายกันโดยทั่วไป ตามนี้ (อ้างถึงในสมหวัง พิธิyanuwalln 2544 : 134) มีจุดมุ่งหมายอยู่ 3 ประการคือ

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนอง ตาม วัตถุประสงค์ ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่
2. เพื่อตัดสินว่า การวางแผนและรูปแบบของหลักสูตร ตลอดจนการ บริหารงาน และการสอนตามหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่
3. เพื่อวัดผลดูว่า ผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

สุนีย์ ภู่พันธ์ (2546: 250 -251) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่า หลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้น สามารถสนอง วัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ สนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมอย่างไร

2. เพื่อชน匕ายและพิจารณาว่า ลักษณะส่วนประกอบด่างๆของหลักสูตรในแต่ ต่างๆ เช่น หลักการชุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและ การวัดผล สถาคคล้องต้องกันหรือไม่ หรือสนองความต้องการหรือไม่

3. เพื่อตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการ นำไปใช้ มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

4. เพื่อตัดสินว่า การบริหารงานด้านวิชาการ และการบริหารด้านหลักสูตรเป็นไป ตามที่ถูกต้องหรือไม่ เพื่อหาแนวทางแก้ไขระบบบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ให้มี ประสิทธิภาพ

5. เพื่อคิดตามผลผลิตจากหลักสูตรคือผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพุฒารูม หลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตร ว่าเป็นไปตามความมุ่งหมายหรือไม่

6. เพื่อหาทางการปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบด่างๆในหลักสูตร

7. เพื่อช่วยในการตัดสินว่าควรใช้หลักสูตรต่อไป หรือควรปรับปรุงพัฒนาในสิ่งใด สิ่งหนึ่ง หรือเพื่อการยกเลิกการใช้หลักสูตร

สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรของ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2535: 587) ซึ่งกล่าวไว้ว่าดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้นโดยชูว่า หลักสูตรสามารถสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่

2. เพื่ออธิบายและชูว่า ลักษณะส่วนประกอบต่างๆของหลักสูตรในหลักสูตร จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการวัดผล สอดคล้องต้องกันหรือไม่ สนองความต้องการหรือไม่

3. เพื่อตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้าง

4. เพื่อตัดสินว่า การบริหารงานค้านวิชาการ และการบริหารค้านหลักสูตรเป็นไปตามที่ถูกต้องหรือไม่

5. เพื่อติดตามผลผลิตคือผู้เรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หลังการเรียนจบ หลักสูตร ว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่

นอกจากนั้น โชคิ พечรชื่น (2536: 570) กล่าวว่าการประเมินหลักสูตรมี จุดประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. เป็นการพิจารณาว่า โครงสร้างหลักสูตร ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกันเพียงไร ตลอดจนการพิจารณาความเป็นไปได้ของโครงสร้างหลักสูตร

2. เป็นการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรว่า สมควรจะนำไปใช้ดำเนินต่อหรือไม่ มีข้อบกพร่องควรแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

3. เพื่อพิจารณาคุณภาพของผลผลิตของหลักสูตรว่า มีคุณลักษณะ หรือมีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในหลักสูตรหรือไม่ และยังพิจารณาผลกระบวนการกับผลผลอยได้ที่เกิดขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร เพื่อชูว่า หลักสูตรสามารถสนองวัตถุประสงค์ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล สามารถสอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อตัดสินว่า หลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่

1.5 การบริหารหลักสูตร

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2537) ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรว่า หมายถึงการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยจะต้องคำนึงถึงสิ่งจำเป็นต่อไปนี้ คือ

1. การประชาสัมพันธ์

2. การเตรียมงบประมาณ
3. การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
4. วัสดุหลักสูตร
5. บริการสนับสนุนอาชารสถานที่
6. ระบบการบริหารสถานศึกษา
7. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
8. การประเมินผลการติดตามการใช้หลักสูตร

เมื่อวางแผนการใช้หลักสูตรเรียบร้อยแล้ว การนำหลักสูตรมาใช้จริงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ว่าเป็นศาสตร์นั้น หมายถึงการวางแผนการใช้อย่างเป็นระบบและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยเสริม ส่วนที่ว่า ศิลป์นั้นหมายถึงผู้ใช้ในที่นี่รวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจะมีบทบาทในการที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ดังนี้คำกล่าวว่า หลักสูตรแม้จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไร ถ้าผู้สอนไม่สนใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรใหม่นั้นก็จะไม่มีความหมาย และไม่ได้ผลตามตั้งที่หลักสูตรคาดหวัง

การประชาสัมพันธ์หลักสูตร เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำเป็นอันดับแรก การเลือกใช้สื่อและวิธีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ให้ครุผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ผู้บริหารระดับนโยบาย ผู้ปกครองและหน่วยงานอื่น ๆ จะต้องศึกษาถูกเมืองมาอย่างต่อเนื่อง ระยะเวลาที่จะนำเสนอซึ่งสามารถทำได้หลายแบบ เช่น การประชุมสัมมนา การใช้สื่อมวลชน วิทยุ ทีวี หนังสือพิมพ์ การออกเอกสาร แผ่นพิมพ์ เป็นต้น การเลือกวิธีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรจะใช้แบบใดจำนวนครั้งที่จะใช้ขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมที่ดำเนินการที่ใช้

การเตรียมความพร้อม ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพร้อมทางการสอนของครุต่อหลักสูตรใหม่จะต้องทำการสำรวจให้ชัดเจนว่าครุที่มีความพร้อมทางการสอนหลักสูตรใหม่มีจำนวนมากน้อยเพียงใด ส่วนที่ไม่พร้อมจะจัดการฝึกอบรมอย่างไร การศึกษาความจำเป็นในการฝึกอบรม การวิเคราะห์งานอย่างเป็นระบบเพื่อจัดการฝึกอบรมได้ตรงตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้ผลนั้นสำหรับผู้สอนแล้ว จะต้องใช้วิธีประชุม ปฏิบัติการและผู้เกี่ยวข้องอาจจะใช้วิธีการประชุม และการสัมมนาซึ่งเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรก็เพียงพอ

งบประมาณ เป็นตัวบ่งชี้ที่จะทำให้การใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะงบประมาณจะช่วยสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาวัสดุหลักสูตรคู่มือเอกสาร อุปกรณ์ การสอน วิทยากร ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือ การบริการสนับสนุนการสอนที่ส่งผลให้การเรียนการสอนนี้

ประสิทธิภาพ นอกรากนี้แล้วอาคารสถานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยายการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นการนำหลักสูตรไปใช้ หรือการบริหารหลักสูตรนั้น จะต้องศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับผู้สอนในด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและความสามารถในการสอน ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับสถานบันการศึกษา ได้แก่ ความสัมพันธ์ของครุในโรงเรียน ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและระบบการบริหาร ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับตัวหลักสูตร ได้แก่ ความซับซ้อนของหลักสูตร การช่วยเหลือสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและประสบการณ์การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการของผู้สอน ส่วนปัจจัยสุดท้ายคือผู้สอน ได้แก่ จำนวนของผู้เรียน ความรู้ความสามารถและความสนใจ สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรว่าประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน

ปัจจัยในการบริหารหลักสูตร ได้แก่

(1) ด้านการบริหาร ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินงานตามแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตร งบประมาณ ระบบบริหาร

(2) ด้านตัวครุและผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน

(3) ด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ แผนการสอน คู่มือครุ หนังสือเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติมอุปกรณ์เสริมทักษะฯลฯ

(4) ด้านชุมชนหรือท้องถิ่น ได้แก่ การให้การสนับสนุน การให้ความร่วมมือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

(5) ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินผลกระทบหลักสูตร เอกสารหลักสูตร ระบบบริหาร การสอนของครุผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

สรุปว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยอาศัย ปัจจัย ด้านการบริหาร ด้านตัวครุตัวนักเรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์ ด้านชุมชนหรือท้องถิ่น ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2. การจัดการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรม เด็กๆ และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม – วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความ

เข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม โดยยึดหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

2.1 การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การพัฒนาหลักสูตรพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก โดยเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และศติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้ต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษ ได้พัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรมและภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้า

2.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่ที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลาย ไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ มีของเล่นที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกที่เด็กอยู่ รวมทั้ง พัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ดังนั้น สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจึงเป็นเสมือนหนึ่งสังคมที่มีคุณค่าสำหรับเด็ก

2.3 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กอย่างมาก ผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนความรู้หรือสั่งให้เด็กทำมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการจัดสภาพ แวดล้อม ประสบการณ์และกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็ก ที่ผู้สอนและเด็กมีส่วนที่จะเริ่มทั้ง 2 ฝ่าย โดยผู้สอนจะเป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ และเรียนรู้ร่วมกับเด็กส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำการเรียนรู้ และค้นพบด้วยตนเอง

2.4 การบูรณาการการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยยึดหลักการบูรณาการที่ว่า หนึ่งแนวคิดเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายกิจกรรม หนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายทักษะและหลายประสบการณ์ที่สำคัญ

2.5 การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินเด็กปฐมวัยยึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการการเรียนรู้เด็ก ว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นมา ผู้สอน พ่อแม่ และผู้ปกครองของเด็ก จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบก็อเป็นทุนส่วนที่จะต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับแรก เพื่อ วางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล ทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา บนพื้นฐานความสามารถและความแตกต่างระหว่าง บุคคล โดยใช้กิจกรรมกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการของสมองอย่างเต็มที่ โดยมีหลักการที่สำคัญ ตั้งแต่การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก การ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การบูรณาการเรียนรู้ การประเมินที่ใช้ วิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่

3. การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

(สุกัญญา สุขสำราญ 548) การประเมินผลพัฒนาการเด็ก หมายถึง ความรู้ ความ เห็นใจของครูที่มีต่อพัฒนาการการเรียนรู้ ความสนใจและความต้องการเด็กแต่ละคน การประเมินผลที่ คือรวมไปอบ่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา ซึ่งกับการจัดการเรียนการสอน ความสนใจ และพัฒนาการของ เด็กแต่ละคน

โดยส่วนใหญ่ พ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องการให้มีการประเมินผลการพัฒนาการเด็ก เนื่องจากต้องการทราบว่าลูกของตนเรียนรู้อะไรและตอนสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาการลูกอย่างไร ด้านผู้บริหารโรงเรียนต้องการให้มีการประเมินผลพัฒนาการเด็กเพื่อต้องการสนับสนุนและ ส่งเสริมครูในการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับเด็ก ครูตระหนักรถึงความจำเป็นที่ จะต้องมีการประเมินผลพัฒนาการเด็ก เนื่องจากต้องการทราบพัฒนาการของเด็ก เพื่อเป็นแนวทาง ในการจัดกิจกรรมเตรียมสภาพสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการและ พัฒนาการของเด็กเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในเด็ก ใน การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยคร จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการเรียนการสอนของตน เพื่อจะ ได้จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ รวมตลอดถึงความสนใจและความ ต้องการของเด็ก

3.1 การสังเกตพฤติกรรมเด็ก (Observation)

วิธีการสังเกตเป็นวิธีที่ใช้มากที่สุดในการศึกษาเด็ก วิธีการที่ครูส่วนใหญ่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก คือ การเฝ้าดู และการฟัง โดยธรรมชาติแล้ว ครูทุกคนจะสังเกตเด็ก ที่ตนสอนอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูชั้นเด็กหรือชั้นอนุบาลซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจ ธรรมชาติและลักษณะนิสัยของเด็กแต่ละคนเพื่อจะ ได้จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อ พัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก การสังเกตอาจอยู่ในรูปแบบของการจดบันทึกหรือการให้ความสนใจ

ไปยังสิ่งที่เด็กกำลังทำหรือพูดอยู่ การสังเกตอาจเกิดขึ้นเป็นกิจวัตรประจำวัน และไม่เป็นทางการได้ การสังเกตเด็กอย่างเป็นระบบเกิดขึ้นเนื่องจาก ในการสังเกตเด็กจำนวน 20-30 คน ในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ครูคนเดียวหรือสองคนไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กได้ทั้งหมดหรือถึงแม้จะสังเกตได้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาอาจถูกหลบหรือไม่มีการเก็บรวบรวมถ้าไม่มีการจดบันทึกในขณะเดียวกันข้อมูลที่ได้อาจไม่มีความต่อเนื่องในทางลักษณะเด่นๆ จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องใช้การบันทึกการสังเกตเด็กอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้ตนทราบข้อมูลของเด็กแต่ละคนในชั้นเรียนของตนอย่างเพียงพอ เป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง พร้อมที่จะให้ข้อมูลกับผู้ปกครอง

ในการสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างเป็นระบบ ครูจำเป็นต้องตระหนักรถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนให้นำก้าวที่สูด และบันทึกความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองไปโดยแยกออกจากข้อมูลที่บรรยายในระหว่างการสังเกตจากนั้นนำมาข้อมูลทั้งหมดมาดีความ วินิจฉัยวิเคราะห์หาข้อสรุปของพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ทำการสังเกต

การสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างเป็นระบบ เป็นการสังเกตในสถานการณ์ปกติไม่มีการควบคุมตัวแปรหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมตัวเด็ก ครูอาจแบ่งขั้นตอนของการบันทึกพฤติกรรมเป็น 3 ขั้นตอน

1. การบันทึกเหตุการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
2. การบันทึกความรู้สึกและความคิดเห็นส่วนตน
3. การตีความ แปลความ ตลอดจนการสรุปถึงพฤติกรรม การเรียนรู้ของเด็กจาก

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

หลักในการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างเป็นระบบ

1. ในการบันทึกการสังเกตจำเป็นต้องมีการบันทึกสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กรวมตลอดถึงพฤติกรรมของคนรอบข้างเด็กด้วย
2. ในการรายงานบันทึกการสังเกตต้องมีการรายงานตามลำดับก่อน – หลัง
3. ในการบันทึกการสังเกต ควรบรรยายสิ่งที่เด็กทำได้มากกว่าสิ่งที่เด็กทำไม่ได้
4. ควรแยกการตีความและการแปลความหมายพฤติกรรมออกจากข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรม

ข้อดีของการบันทึกการสังเกตอย่างเป็นระบบ

1. ในการบันทึกการสังเกตอย่างเป็นระบบเด็กไม่จำเป็นต้องใช้ความสามารถในการอ่านและเขียน
2. ในการบันทึกการสังเกตอย่างเป็นระบบ เด็กจะไม่รู้สึกว่าตนกำลังถูกสังเกตหรือถูกบันทึกข้อมูลอยู่

3. ในการบันทึกการสังเกตอย่างเป็นระบบ กิจวัตรประจำวันหรือตารางเวลาในการเรียนหรือการทำกิจกรรมของเด็กไม่มีการเปลี่ยนแปลง

4. การบันทึกการสังเกตอย่างเป็นระบบช่วยให้ครูได้ทราบข้อมูลที่ชัดเจนและโดยตรงเกี่ยวกับพฤติกรรมบางอย่างของเด็ก เช่น ครุสามารถสังเกตว่าเด็กแต่ละคนมีพฤติกรรมในการเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อน อย่างไร เป็นต้น

5. การบันทึกการสังเกตอย่างเป็นระบบถือว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในหมู่นักการศึกษาปัจจุบัน

3.2 การสัมภาษณ์ (Interview)

การสัมภาษณ์ถือเป็นวิธีการประเมินผลที่มีประโยชน์มากที่สุดวิธีหนึ่งและถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การสัมภาษณ์อาจเกิดขึ้นระหว่างครุกับเด็กหรือระหว่างครุกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กได้

การสัมภาษณ์ต่างจากการสังเกตและวิธีอื่น ๆ ที่วิธีการสัมภาษณ์เปิดโอกาสให้มีการซักถามในสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการทราบ มีโอกาสที่จะสังเกตท่าทาง การเคลื่อนไหวของตา น้ำเสียงหรือระดับเสียงซึ่งประกอบคำพูด สำหรับข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์จะห้อนให้เห็นถึงภูมิหลัง ความรู้สึก ทัศนคติ การรับรู้ และความคาดหวังของผู้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จะได้ผลดีถ้าผู้สัมภาษณ์ได้สร้างความคุ้นเคยกับผู้สูญเสียก่อน

การสัมภาษณ์โดยทั่วไปมี 3 ประเภทคือ

3.2.1 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interviews) การสัมภาษณ์แบบนี้ ผู้สัมภาษณ์หรือครุจะเตรียมคำถามที่จะถามไว้ล่วงหน้าซึ่งเป็นการสะกดคต่อผู้สัมภาษณ์ หรือครุ ในขณะเดียวกันผู้สัมภาษณ์จะไม่มีโอกาสตามอะไรที่นักหนังไปจากคำถามที่เตรียมมาซึ่งเป็นการจำกัดค่าตอบและโอกาสของผู้สัมภาษณ์เช่นกัน

3.2.2 การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างหรือไม่เป็นทางการ (Unstructured หรือ Informal interviews) การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาในการสัมภาษณ์เด็กเล็กเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมหลังจากที่มีการสังเกตเด็กอย่างเป็นระบบแล้ว ครุอาจเตรียมหัวข้อที่ต้องการคุยกับเด็กไว้อย่างคร่าว ๆ แต่มิได้จำกคำถามให้เด็กตอบทีละข้อเมื่อัน การสัมภาษณ์แบบนี้โครงสร้าง ครุอาจมีการซักถามหรือพูดคุยกับเด็กในเรื่องที่ครอบคลุมหัวข้อที่ครุเตรียมไว้

ข้อดีของการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือ ช่วยให้ครุรู้จักเด็กในชั้นของตนมากขึ้น มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ เด็กบางคนซึ่งขี้อายหรือพูดลำบากในชั้นอาจจะห่างคุยมากขึ้นเมื่อมีโอกาสสนทนากับครุอย่างต่อสอง ในขณะเดียวกัน เด็กที่ชอบ

แสดงออกเมื่ออยู่ท่ามกลางเพื่ออาจรู้สึกอึดอันหรือไม่สบายใจเมื่อต้องคุยกับครูสองต่อสองได้ การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างช่วยให้ครูได้ภาพรวมของเด็กมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างควรใช้ร่วมกับเครื่องมือประเมินผลชนิดอื่น ๆ เช่น

3.2.3 การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Partially structured interviews)

การสัมภาษณ์แบบนี้มีผู้สัมภาษณ์หรือครูจะเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าบางส่วน และคำถามบางส่วนเกิดขึ้นในระหว่างการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบนี้เนhalbะสำหรับผู้ที่เริ่มต้นใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในการประเมินผลและยังไม่มีความชำนาญกับวิธีการนี้ เพราะผู้สัมภาษณ์สามารถเตรียมคำถามมาล่วงหน้าส่วนหนึ่ง ในขณะเดียวกันการสัมภาษณ์จะดูเป็นธรรมชาติมากขึ้น เพราะผู้สัมภาษณ์มีโอกาสสนองตอบ (Respond) ต่อคำตอบของผู้ถูกสัมภาษณ์และมีโอกาสซักถามหรือตั้งคำถามใหม่ ๆ ในระหว่างการสัมภาษณ์ได้

3.3 การเขียนบันทึกเกี่ยวกับตัวเด็ก (Anecdotes)

การเขียนเรื่องราวสั้น ๆ เกี่ยวกับตัวเด็กจัดเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ครูเข้าใจเด็กได้ดีขึ้น ครูอาจเขียนเรื่องราวสั้น ๆ เกี่ยวกับตัวเด็กจากเหตุการณ์ที่มีความหมายทั้งกับตัวครูและตัวเด็ก ในการเลือกเหตุการณ์ที่นำมาเขียน จะบ่งบอกถึงการให้ความสำคัญของครูต่อพฤติกรรมเด็ก และช่วยให้ครูตอบคำตามที่ตนอย่างรู้ได้ดีขึ้น

ในการบันทึกเรื่องราวที่น่าสนใจของเด็ก ครูอาจสังเกตเหตุการณ์จนกระทั่งเหตุการณ์ผ่านพ้นไป จึงทำการจับทิศที่ได้ หรือครูอาจจดบันทึกอย่างย่อ ๆ ในขณะที่สังเกตการณ์อยู่ก็ได้ แล้วจึงนำมาเขียนใหม่ทีหลัง

ในการเขียนบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กในชั้นเรียน ครูประจำชั้นอาจต้องใช้เวลา many แต่ในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ครูเห็นภาพพจน์ และเข้าใจเด็กแต่ละคนในชั้นของตนได้ดีขึ้น ครูตระหนักร่วมความสามารถตุ่นพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กในส่วนไหน ขณะเดียวกับครูได้ทราบถึงกระบวนการเรียนการสอนและการใช้คำตามของตนไปพร้อมกันด้วย นอกจากนั้น การบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กในชั้นเรียนยังช่วยให้ครูพัฒนาทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของเด็กได้ดีขึ้น มีความเข้าใจและเห็นภาพพจน์เด็กที่ตนสอนมากขึ้น

3.4 แฟ้มผลงานเด็ก (Portfolios)

แฟ้มผลงานเด็ก หรือ Portfolios ถือเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กที่มีจุดประสงค์และกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ แฟ้มผลงานเด็กช่วยให้ตัวเด็กตระหนักรึงประสบการณ์ ความพยาบาล ความก้าวหน้า และความสำเร็จของตนเอง ซึ่งถือเป็นพื้นฐานของการประเมินผลพัฒนาการเด็กและการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนต่อไป

ลักษณะแฟ้มงานเด็ก

- แฟ้มผลงานเด็ก (Portfolios) สามารถยืดหยุ่น (Flexible) และปรับเปลี่ยนได้ (adaptable) เนื่องจากสามารถเลือกผลงานหรือสิ่งที่จะรวบรวมในแฟ้มผลงานเด็กสามารถยืดหยุ่นได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัยและระดับพัฒนาการของเด็ก วัตถุประสงค์ของโรงเรียน หรือหน่วยงานและข้อพิจารณาอื่น ๆ
- แฟ้มผลงานเด็กสามารถรวบรวมพัฒนาการและการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของเด็ก
- แฟ้มผลงานเด็กมุ่งเน้นที่ความสามารถหรือจุดเด่นของเด็ก จะเน้นสิ่งที่เด็กทำได้มากกว่าสิ่งที่เด็กทำไม่ได้
 - แฟ้มผลงานเด็กอีกด้านหนึ่งของการประเมินผลพัฒนาการแบบต่าง ๆ
 - เด็กสามารถมีส่วนร่วมในการเลือกผลงานต่าง ๆ เข้ามาเก็บในแฟ้มของตน ในขณะเดียวกัน เด็กมีโอกาสที่จะทบทวน วิเคราะห์ (reflection) ผลงานแต่ละชิ้นที่ตนเลือก
 - แฟ้มผลงานเด็กคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก เนื่องจากในแฟ้มผลงานเด็ก ครูสามารถรวบรวมผลงานซึ่งเด็กทุกคนทำ ในขณะเดียวกันก็สามารถรวบรวมผลงานซึ่งเป็นผลงานเฉพาะของเด็กแต่ละคนด้วย
 - แฟ้มผลงานเด็กมีขึ้นเพื่อการประเมินผลที่ต้องเนื่องมากกว่าที่จะจัดทำเพื่อการประเมินผลที่คงที่ เช่น รายงานคะแนนหรือเกรด เป็นต้น
 - แฟ้มผลงานเด็กมีขึ้นเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับการเรียนของเด็ก

3.5 การใช้แบบประเมินผลพัฒนาการ (Checklists)

การใช้แบบประเมินผลพัฒนาการหรือ Checklists ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ครูเข้าใจพฤติกรรมเด็กได้ดีขึ้น ในการใช้แบบประเมินผลพัฒนาการนั้น ครูประจำชั้นจะต้องตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะศึกษาอะไร หลังจากนั้นนำมาสร้างแบบประเมินผลพัฒนาการโดยอาศัยทฤษฎีพัฒนาการ เป็นหลัก

แบบประเมินผลพัฒนาการถือเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการประเมินรูปแบบ พฤติกรรมของเด็ก การใช้แบบประเมินผลพัฒนาการจะให้ผลดีที่สุดถ้ามีการใช้ควบคู่กับการสังเกต พฤติกรรมเด็กอย่างเป็นระบบ การใช้แบบประเมินผลพัฒนาการช่วยประยัดเวลาครูประจำชั้นได้มากในกรณีที่ครูประจำชั้นไม่มีเวลาในการนัก แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าใช้แบบประเมินผลพัฒนาการแต่เพียงอย่างเดียว ครูประจำชั้นก็ไม่อาจทราบถึงรายละเอียดของพฤติกรรม พัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็ก ข้อที่ควรระวังอีกอย่างหนึ่งในการใช้แบบประเมินผลพัฒนาการ คือ ครูมีแนวโน้มที่จะเช็คพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของเด็กให้อยู่ในช่วงกลาง ๆ มากกว่าที่จะเป็นช่วงต่ำสุดหรือสูงสุด

3.6 การเขียนบันทึก (Journals)

การเขียนบันทึกเป็นการบันทึกประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในบางครั้งการเขียนบันทึกอาจเน้นเฉพาะเดิมรายที่ต้องการศึกษาหรือเฉพาะศูนย์การเรียนหนึ่ง ๆ การเขียนบันทึกจะไม่เป็นทางการเท่ากับการสังเกตพฤติกรรมอย่างเป็นระบบในบันทึกประกอบด้วยเรื่องราวสั้น ๆ เกี่ยวกับเด็กในชั้นเรียน หรือการเรียนการสอนครุจาจันทึกความรู้สึกหรือความคิดเห็นของตนเอง ในบันทึกได้ ในขณะเดียวกันการเขียนบันทึกถือเป็นการเปิดโอกาสสะท้อนความคิด วิเคราะห์ (Reflect) เหตุการณ์ การกระทำต่าง ๆ ของตนเอง การเขียนบันทึกไม่จำเป็นต้องเขียนหรือบันทึกทุกวัน ครูอนุบาลเป็นจำนวนมากพบว่า การเขียนบันทึกมีประโยชน์ในการพยาຍານทำความเข้าใจ ทบทวนสะท้อนความคิดและวิเคราะห์การสอนของตนในขณะเดียวกัน ข้อมูลจากการเขียนบันทึกอาจนำไปสู่การวิจัยแบบต่าง ๆ ได้

3.7 การทำสังคมมิติ

สังคมมิติเป็นเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินความสัมพันธ์ในกลุ่ม (Group relationships) และความสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัย สังคมมิติเป็นแผนภาพที่ถูกทำขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ในกลุ่มของตน วิธีการนี้ทำให้ครุทราบว่าเด็กในชั้นของตนมีความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นอย่างไร การทำสังคมมิติดือเป็นการทำวิจัยแบบหนึ่งที่แสดงให้เห็นรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม แผนภาพสังคมมิติจะสะท้อนถึงโครงสร้างของสังคมในห้องเรียน 4 แบบ คือ

เด็กที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด (The most Popular)

เด็กที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนน้อยที่สุด (Isolate)

กลุ่มเด็กที่แยกออกจากคนอื่น ๆ (Cliques)

เด็ก 2 คน ที่ต่างกันเดือกดึงกันและกัน (Dyads)

3.8 การใช้แบบทดสอบ (Test)

การใช้แบบทดสอบเพื่อประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นวิธีการที่ต้องระมัดระวังทั้งนี้ เพราะแบบทดสอบมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และการรับรู้ของครุและเด็กที่มีต่อตัวเด็กเอง และต่อกระบวนการทางการศึกษาทั้งหมด ถ้าไม่มีความจำเป็นจริง ๆ ก็ไม่ควรมีการใช้แบบทดสอบกับเด็กปฐมวัยควรใช้วิธีการประเมินผลแบบอื่น ๆ แทน

4. หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิชิ

ทิศทางและเป้าหมายของการจัดการศึกษา

เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จแห่งปัจจุบัน คำขวัญ และพันธกิจของโรงเรียน จึงกำหนด
ทิศทางและเป้าหมายดังนี้

1. มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อให้เกิดทักษะ กระบวนการ การทำงานและมีคุณธรรมจริยธรรม
2. มุ่งพัฒนาส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด
3. มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
4. มุ่งพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่องานที่รับผิดชอบและมีความสร้างสรรค์อย่างคิด
5. มุ่งพัฒนาเทคโนโลยี อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้
6. มุ่งส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม
7. มุ่งส่งเสริมประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. มุ่งพัฒนาโรงเรียนสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน โดยมีบุคลากร ผู้เรียนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร

วัสดุทัศน์

มุ่งพัฒนาให้เด็กมีสุขภาพร่างกายเจริญเติบโตตามวัย มีสุขนิสัยที่ดี มีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อให้แข็งแรง เลือก ได้อย่างคล่องแคล่ว เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น มีวินัยรับผิดชอบ เอื้อเพื่อเพื่อแล้ว มีเมตตา มีมารยาทที่ดีงาม รัก ธรรมชาติ ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ใช้ภาษาสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสม คิดเป็น ทำเป็น แก่ปัญหาได้ มีความคิดสร้างสรรค์ รักการอ่านใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีจิตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข โดยมีโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนคอบช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กได้รับตามเจตนาตามที่ต้องการ

ภารกิจ

1. ส่งเสริมการจัดประสบการณ์ เตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ ทุกด้าน เหมาะสมกับวัย
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยที่ดี
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมเพื่อให้เด็กนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมจินตนาการ

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
7. จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงต่อไป
8. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
9. จัดกิจกรรมส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
10. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
11. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ใช้ชีวิชและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย
12. จัดสภาพแวดล้อม อาคารเรียน ห้องประกอบการ สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เอื้อต่อการเรียนการสอน
13. จัดกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือชุมชน เป้าหมาย
 1. เด็กทุกคนมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย
 2. เด็กทุกคนมีสุขภาพร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
 3. เด็กทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมกับวัย
 4. เด็กทุกคนมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
 5. เด็กทุกคนเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ตามวัย
 6. เด็กทุกคนมีนิสัยรักการอ่าน
 7. เด็กทุกคนมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมตามวัย
 8. เด็กทุกคนเกิดความกระตือรือร้น เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมอย่างมีความสุข
 9. เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม
 10. เด็กทุกคนมีความศรัทธาเชื่อมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 11. บุคลากรทุกคนมีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย
12. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อม อาคารเรียน ห้องประกอบการ สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม
13. ชุมชนได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนโดยมีผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม การจัดประสบการณ์เรียนรู้

การจัดประสบการณ์เรียนรู้ยึดหลักบูรณาการมุ่งให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง นุ่งเน็บให้เด็กการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม

สติปัญญา เกิดทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหาการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เด็กมีส่วนร่วมกับชุมชน มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

การประเมินพัฒนาการ

ประเมินพัฒนาการเรียนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญาของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลของการประเมินวางแผนในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียน ต่อไป ซึ่งการประเมินจะต้องมีดังนี้

- การสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมเด็ก
- การสัมภาษณ์สนทนากฎกับเด็กและผู้ปกครอง
- ผลงานประเมินชิ้นงานของเด็กอย่างต่อเนื่อง
- การจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน
- ประเมินและรายงานผล ให้ผู้ปกครองทราบถึงพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของเด็กเป็นรายเดือน ภาคเรียน และรายปี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาวภาคย์ แหลมเพชร (2545) “ได้ศึกษาความพร้อมของสถานศึกษาและศักยภาพของบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี พนวฯ”

1. ความพร้อมของสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. เปรียบเทียบความพร้อมของสถานศึกษาจำแนกตามขนาดโรงเรียนในภาพรวมทุกค้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ศักยภาพของบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4. เปรียบเทียบศักยภาพของบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาในภาพรวมทุกค้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ จำแนกตามประสบการณ์ การสอนในภาพรวมทุกค้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำแนกตาม ตารางการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ในภาพรวมทุกค้านพบว่า สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรมวิชาการ (2546) “ได้ทำการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายในระดับมัธยมศึกษาที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 468 โรง ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ พนว่า 1) ผู้สอนร้อยละ 95 ได้กำหนดเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับคำอธิบาย รายวิชา ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาก่อนวางแผนแผนจัดการเรียนรู้และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรสถานศึกษา 2) ผู้สอนร้อยละ 90 มี แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด การปฏิบัติ และส่งเสริมคุณธรรม 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการ พลิกสื่อและสื่อใช้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ 4) ผู้สอนร้อยละ 68.50 ทำวิจัยในชั้นเรียนและ ร้อยละ 64.30 นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ 5) ผู้สอนร้อยละ 93.30 ได้ดำเนินการวัดและ ประเมินผล โดยใช้แบบทดสอบอัตนัย แบบวัดภาคปฏิบัติ และแบบประเมินสภาพจริงและเน้น การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรมและค่านิยม 6) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พนว่า มีการจัดกิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมผู้เรียนที่โรงเรียนจัด ได้แก่ ถูกเดือ เนตรนารี ชุมนุมความหลักสูตรและกิจกรรมความสนใจ

กรมวิชาการ (2546) ได้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาระดับประถมศึกษา ในเรื่องการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน พนว่า การวางแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนปฏิบัติเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษา เอกสารหลักสูตรสถานศึกษาก่อนวางแผนแผนจัดการเรียนรู้ ร้อยละ 98.20 กำหนดเนื้อหา ในแผนการ จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา ร้อยละ 97.30 และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรสถานศึกษา ร้อยละ 97.10 และที่ครูสอน ปฏิบัติน้อยที่สุด ในวางแผนคือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ร้อย ละ 76.40 สำหรับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนใช้คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดปฏิบัติจริง และส่งเสริมคุณธรรม ร้อยละ 93.30 การจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยสาขิต ร้อยละ 91.40 เกม/เพลง ร้อยละ 91.30 และระดมสมอง ร้อยละ 91.00 และแหล่งเรียนรู้ที่ใช้คือ สื่อการอ่าน ร้อยละ 92.70 สื่อเทคโนโลยี ร้อยละ 83.40 และแหล่งวิทยาการ ร้อยละ 80.60

กรมวิชาการ (2546) ได้ทำรายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในเรื่องการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนพนว่า การวางแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ครูส่วนใหญ่มีการปฏิบัติใน 3 อันดับแรก ได้แก่ กำหนดเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา ร้อยละ 97.90 ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาก่อนวางแผน การจัดการเรียนรู้ ร้อยละ 97.80 และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ของครู คือ การจัดการเรียนรู้เน้นการคิด ปฏิบัติจริง และส่งเสริมคุณธรรม ร้อยละ 93.20 สำหรับวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ครูดำเนินงานคือ ระดมสมอง ค้นคว้า/ทำรายงาน บรรยาย ยกประยุ และสาขิต แหล่งเรียนรู้ที่โรงเรียนใช้ ได้แก่ สื่อการอ่าน สื่อเทคโนโลยี และแหล่ง

วิทยาการ การใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อที่ใช้มีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 93.90 และนักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อ ร้อยละ 83.30 สำหรับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พบว่า ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ร้อยละ 68.50 และมีการนำการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ร้อยละ 64.30

สุพัตรา สุขสันต์ (2546) ได้ศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาเทคนิคเชียงราย พบร่วม ด้านปัจจัยเบื้องต้นมีความเหมาะสมในระดับมาก มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถคิด รู้จักรับผิดชอบ มีความคิดในการแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบร่วม มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านผลผลิตของหลักสูตร ในด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก และควรปรับปรุงในเรื่องความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศและการใช้คอมพิวเตอร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิบุรี จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงประเมิน โดยมีวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภูมิบุรี จังหวัดสงขลา ในด้านต่อไปนี้คือ

- 1.1 ความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร
- 1.2 ความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร
- 1.3 ความเหมาะสมของผลผลิตของหลักสูตร

2. ผู้ให้ข้อมูล/แหล่งข้อมูล

2.1 แหล่งข้อมูล ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม คือ

- 2.1.1 ผู้บริหาร จำนวน 3 คน
- 2.1.2 ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 19 คน
- 2.1.3 ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 286 คน

2.2 ผู้ให้ข้อมูล มีวิธีการเลือกดังนี้

- 2.2.1 ผู้บริหาร จำนวน 3 คน ใช้แหล่งข้อมูลทุกคน
- 2.2.2 ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 19 คน ใช้แหล่งข้อมูลทุกคน
- 2.2.3 ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 1,015 คน กำหนดขนาดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด้วยตารางของยามานาเ内的 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้แก่กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 286 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ชั้นเป็นตัวแบ่ง

3. ประเด็นในการประเมิน ประกอบด้วย

3.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครุภัณฑ์สอน เกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของครุ บุกรณ์การเรียนการสอน เอกสาร สถานที่ ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ

3.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครุ เกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลพัฒนาการ และการบริหารหลักสูตร ปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ จังหวัดสงขลา

3.3 ความคิดเห็นของ ครุภัณฑ์สอน ผู้ปกครอง เกี่ยวกับความเหมาะสมผลผลิตของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ จังหวัดสงขลา ด้านพัฒนาการของนักเรียนด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

4.1 แบบบันทึกข้อมูล

4.2 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำตามปลายเปิดและคำตามปลายปิดนิยมたり ประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครุภัณฑ์สอน

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้าน จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตรเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของครุ บุกรณ์การเรียน การสอน หลักสูตร ปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ และ ส่วนสนับสนุนหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนและประเมินผล

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน ระดับปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ .

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของครู คุณลักษณะของนักเรียน และส่วนประกอบอื่น ๆ ของหลักสูตรปฐมวัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตร ด้าน การจัดการเรียน การสอนการวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตรปฐมวัย

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กที่เรียนหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง นักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตรด้านพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กที่เรียนหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

กระบวนการวิเคราะห์ในส่วนวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการประมาณค่า 5 ระดับ

1. ผู้วิจัยกำหนดตัวเลขแทนความหมายของระดับความคิดเห็นในมาตร

ประมาณค่า แต่ละระดับเพื่อใช้ในการคำนวณดังนี้

5 แทน ระดับมากที่สุด

4 แทน ระดับมาก

3 แทน ระดับปานกลาง

2 แทน ระดับน้อย

1 แทน ระดับน้อยที่สุด

2. ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นหลังจากการวิเคราะห์ โดยใช้ พิสัยระหว่างขีดจำกัดล่างที่แท้จริงและขีดจำกัดบนที่แท้จริงของตัวเลขที่นำมาใช้แทนระดับความคิดเห็นเพื่อการคำนวณดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง เหนำะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง เหนำะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง เหนำะสมในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง เหนำะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง เหนำะสมในระดับน้อยที่สุด

5. กรอบแนวทางการประเมิน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิช จังหวัดสระบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์สร้างเป็นกรอบแนวทางการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 กรอบแนวทางการประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิช จังหวัดสระบุรี

วัตถุประสงค์ของ การประเมิน	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล		เครื่องมือในการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์	เกณฑ์
		รวบรวมข้อมูล	เก็บข้อมูล			
1. เพื่อประเมิน						
ความเหมาะสม						
เกี่ยวกับปัจจัย						
เมืองต้น						
1.1 จุดมุ่งหมาย	- ความชัดเจนของ	- ผู้บริหาร	- แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย	มีค่าเฉลี่ย	
ของหลักสูตร	จุดมุ่งหมายหลักสูตร	ครู	เอกสาร	ส่วน	ตั้งแต่ 3.51	
	- ความชัดเจนของการ		หลักสูตร	เบี่ยงเบน	ขึ้นไป จึงถือ	
	สะท้อนพัฒนาการของ				มาตรฐาน	ว่าเหมาะสม
	นักเรียนชั้นปฐมวัย				- วิเคราะห์	
	- ความสอดคล้องของ				เนื้อหา	
	จุดมุ่งหมายหลักสูตร					
	- ความเหมาะสมต่อการ					
	นำไปปฏิบัติ					

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของ การประเมิน	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือในการ ประเมิน	การวิเคราะห์	เกณฑ์
		รวบรวมข้อมูล	เก็บข้อมูล		
1.2 โครงสร้าง หลักสูตร	- มีความเหมาะสมกับ การพัฒนาของเด็กครบ ทุกด้าน ¹ - มีความเหมาะสมกับ การนิเทศการสอน - มีแหล่งเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับหลักสูตร	- ผู้บริหาร ครู	- แบบสอบถาม เอกสาร หลักสูตร	- ค่าเฉลี่ย ส่วน มาตรฐาน - วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 เป็น eben มาตรฐาน ว่าเหมาะสม ขึ้นไป จึงถือ
1.3 เนื้อหาวิชา	- ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับ จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร - ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กับ พัฒนาการ ของเด็ก - ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับ การจัดการเรียนการสอน	- ผู้บริหาร ครู	- แบบสอบถาม เอกสารบันทึก นิเทศการสอน	- ค่าเฉลี่ย ส่วน มาตรฐาน - วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 เป็น eben มาตรฐาน ว่าเหมาะสม ขึ้นไป จึงถือ
1.4 คุณลักษณะของ ครู	- ความเหมาะสมกับ ความรู้ ความรับ - จำนวนครุ/นักเรียน	- ผู้บริหาร ครู	- แบบสอบถาม เอกสารบันทึก นิเทศการสอน	- ค่าเฉลี่ย ส่วน มาตรฐาน - วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 เป็น eben มาตรฐาน ว่าเหมาะสม ขึ้นไป จึงถือ
1.5 ปัจจัยสนับสนุน	- ความเพียงพอ - การมีคุณภาพ	- ผู้บริหาร ครู	- แบบสอบถาม เอกสาร มาตรฐาน - วิเคราะห์ เนื้อหา	- ค่าเฉลี่ย ส่วน มาตรฐาน - วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 เป็น eben มาตรฐาน ว่าเหมาะสม ขึ้นไป จึงถือ

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของ การประเมิน	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล รวมรวมข้อมูล	เครื่องมือในการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์	เกณฑ์
2.เพื่อประเมิน กระบวนการใช้ หลักสูตร					
2.1 การจัดเรียน การสอน	- ความสอดคล้องของ การจัดการเรียนการสอน กับจุดที่หมายของหลักสูตร - ความเหมาะสมสมของ กิจกรรมการเรียนการสอน - ความเหมาะสมสมของ การใช้สื่อการสอน	- ผู้บริหาร ครุ การสอน	- แบบสอบถาม แบบบันทึก การสอน	-ค่าเฉลี่ย ส่วน เมืองบน มาตรฐาน วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงถือ ว่าเหมาะสม
2.2 กระบวนการวัด และประเมินผล	- ความชัดเจนของ มาตรฐานการวัดและ ประเมินผล - ความสอดคล้องของ การวัดและประเมินผล ทางการศึกษากับ จุดที่หมายหลักสูตร - ความเหมาะสมสมของการ วัดและประเมินกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย	- ผู้บริหาร ครุ	- แบบสอบถาม แบบบันทึก	-ค่าเฉลี่ย ส่วน เมืองบน มาตรฐาน วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงถือ ว่าเหมาะสม
2.3 การบริหาร หลักสูตร	- ความเหมาะสมสมของการ วางแผนงานด้านวิชาการ - ความเหมาะสมสมของ การจัดตารางสอน - ความเหมาะสมสมด้าน การจัดครุ - ความเหมาะสมสมด้าน การนิเทศการสอน - การส่งเสริมขวัญและ กำลังใจ - การส่งเสริมการใช้ ทรัพยากร	- ผู้บริหาร ครุ	- แบบสอบถาม	-ค่าเฉลี่ย ส่วน เมืองบน มาตรฐาน วิเคราะห์ เนื้อหา	มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงถือ ว่าเหมาะสม

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของ การประเมิน	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล รวมรวมข้อมูล	เครื่องมือในการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์	เกณฑ์
3. ประเมินผลผลิต ร่างกาย	- พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นไปตามเกณฑ์ของวัย	- ผู้บริหาร ครู	- แบบสอบถาม แบบบันทึก	- ล่วง เบื้องบน	- ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงถือ
3.2 พัฒนาการด้าน อารมณ์	- พัฒนาการด้านอารมณ์ เป็นไปตามเกณฑ์ของวัย		ปพ.8	มาตรฐาน	ว่าเหมาะสม
3.3 พัฒนาการด้าน สังคม	- พัฒนาการด้านสังคม เป็นไปตามเกณฑ์ของวัย			- วิเคราะห์ เนื้อหา	
3.4 พัฒนาการด้าน สติปัญญา	- พัฒนาการด้าน สติปัญญาเป็นไปตาม เกณฑ์ของวัย				

6. การพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน การประเมินหลักสูตร
หลักสูตรปฐมนิเทศ

6.2 กำหนดตัวแปรและตัวชี้วัดในการประเมิน

6.3 จัดทำกรอบแนวทางการประเมิน

6.4 ร่างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

6.5 นำเครื่องมือที่ร่างขึ้นและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหา

6.6 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำ
เครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out)

6.7 คำนวณหาค่าเทียบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แลطفาของกรอนบาก

6.8 ปรับปรุงเครื่องมือในส่วนที่บกพร่องตามที่เสนอแนะและข้อมูลที่ได้รับ และ
ขัดพิมพ์เครื่องมือที่มีคุณภาพแล้ว นำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อและทั้งฉบับว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาหรือไม่ มีประเด็นครอบคลุมเพียงใด โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67-1.00
2. การตรวจสอบคุณภาพด้วยการนำไปทดลองใช้ โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุง ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง มีการตรวจสอบ คุณภาพด้านความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟองกรอนบาก มีค่าความเที่ยง ของแบบสอบถาม ฉบับที่ 1, 2 มีค่าความเที่ยงเท่ากันคือ 0.83 และฉบับที่ 3 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.66

7. การแผนรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน โดยมีวิธีการที่แตกต่างกัน ดังนี้

7.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการแยกแบบสอบถามในระยะเวลา 1 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงมิถุนายน พ.ศ. 2553 โดยแยกแบบสอบถามให้ ผู้บริหาร และครูปฐมวัย และผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

7.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย โดยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึงผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

7.3 ส่งแบบสอบถามถึงผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย โดยผ่านครูประจำชั้นของนักเรียนปฐมวัย

7.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบคุณภาพถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลการเก็บข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มีจุดนุ่งหมายในการเก็บข้อมูลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

7.4.1 ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้น เป็นข้อมูลที่รวมรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน

7.4.2 ข้อมูลด้านกระบวนการใช้หลักสูตร เป็นข้อมูลที่รวมรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารครูผู้สอน

7.4.3 ข้อมูลด้านผลผลิต เป็นข้อมูลที่รวมรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองครูผู้สอนระดับปฐมวัย

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ เป็นสถิติที่ใช้กันมากที่สุดในงานประเมิน เพราะคำนวณและทำความเข้าใจง่าย นิยมเรียกว่า เปอร์เซ็นต์ ใช้สัญลักษณ์ %

8.2 ข้อมูลจากการประเมินความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้

8.2.1 ตัวกลางเลขคณิต(Arithmetic Mean) เป็นค่ากลางที่คำนวณได้โดยนำข้อมูลทั้งหมดรวมกันแล้วหารค่าวิจัยจำนวนข้อมูล ใช้สัญลักษณ์ (\bar{X}) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่นิยมใช้กันมากในงานวิจัยและการประเมิน เพราะมีความคล้ายคลึงกับการคำนวณด้วยวิธีอื่นเนื่องจากนำข้อมูลทุกตัวมาคำนวณและค่านี้จะใช้เป็นฐานเพื่อนำไปคำนวณหาค่าอื่นๆ เช่น การวัดการกระจาย การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติต่างๆ

การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตร (ธนานิทร์ ศิลป์จารุ , 2551: 149)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ คือ ผลรวมของข้อมูลทุกตัว

X คือ ค่าของข้อมูลแต่ละตัว

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

8.2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นค่าที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูลว่าต่างไปจากค่าเฉลี่ยมากน้อยเพียงใด ใช้สัญลักษณ์ (S.D.) โดยทั่วไปงานประเมินที่มีการหาค่าเฉลี่ยจะหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยเสมอเนื่องจากว่าค่าเฉลี่ยจะบอกถึงระดับความมากน้อย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะบอกการกระจายของข้อมูล

การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. : Standard Deviation) ใช้สูตร
(พิสัย พ่องศรี, 2550: 275)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ คือ ค่าที่ได้จากการนำข้อมูลแต่ละตัว ยกกำลังสองแล้วนำรวมกัน

$(\sum X)^2$ คือ ค่าที่ได้จากการรวมของข้อมูลทั้งหมด นำมายกกำลังสอง
N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

8.2.3 ข้อคำานบลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้วิธีการ วิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปข้อมูลเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิจัย เรื่องการประเมินหลักสูตรปฐมวัยของโรงเรียนพะตง วิทยาลัยนิธิจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำเสนอผลตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล
2. ผลการประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย ด้าน ชุมชน โครงสร้างของหลักสูตรเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของครู คุณลักษณะของนักเรียน และ ส่วนสนับสนุนหลักสูตร
3. ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร ด้าน การจัดการเรียน การสอน การวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตรปฐมวัย
4. ผลการประเมินความเหมาะสมของผลผลิตของหลักสูตร ด้าน พัฒนาการด้าน ร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กที่เรียน หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยาลัยนิธิ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร ครู ผู้ที่ให้ข้อมูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยาลัยนิธิแยกตามดัวแปร อายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์

ตัวแปร	ผู้บริหาร n=5		ครู n=19	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ				
ต่ำกว่า 30ปี	0	0	4	21.10
30 – 39	0	0	8	42.10
40 – 49	5	100	7	36.80

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้บริหาร n=5		ครู n=19	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นที่สอน				
อนุบาล 1	0	0	4	21.10
อนุบาล 2	2	40	8	42.10
อนุบาล 3	2	40	7	36.80
อื่น ๆ	1	20	0	0
ประสบการณ์				
5 - 10	2	40	8	42.10
11 – 15	1	20	4	21.10
16 ปี	2	40	7	36.80

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมกันว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุ 40-49 ปี ร้อยละ 100 ครูส่วนใหญ่มี
อายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 42.10 ระดับชั้นที่สอนผู้บริหารและครูส่วนใหญ่สอนระดับอนุบาล 2-
3 ร้อยละ 40-42.10 ประสบการณ์ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ร้อยละ 40 และ 16 ปี
ร้อยละ 40 ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ร้อยละ 42.10

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพื้นฐานผู้ปกครองที่ให้ข้อมูลด้านผลผลิตของหลักสูตรปฐมนิเทศ โรงเรียนพะ teng
วิทยานุนิธิแยกตามตัวแปร อายุ วุฒิการศึกษา อาร์ชีพ

ตัวแปร	จำนวน n= 286	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	76	26.60
30 - 39	175	61.20
40 - 49	30	10.50
สูงกว่า 49	5	1.70

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน $n=286$	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	185	64.70
ปริญญาตรี	77	26.90
ปริญญาโท	4	1.40
อื่น ๆ	20	7.00
อาชีพ		
เกษตรกร	86	30.10
รับจ้าง	114	39.90
รับราชการ	18	6.30
อื่น ๆ	68	23.80

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี ร้อยละ 61.20 มี วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 64.70 อาชีพส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้าง ร้อยละ 39.90

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย

เนื้อหาในตอนนี้ผู้วิจัย นำเสนอด้วย 5 ตอน ดังนี้

- 2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของจุดมุ่งหมาย
- 2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของโครงสร้างหลักสูตร
- 2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของเนื้อหาวิชา
- 2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของคุณลักษณะของครู
- 2.5 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของส่วนสนับสนุนหลักสูตร

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัย
เบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย ด้านจุดมุ่งหมาย จำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ
ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.05	0.76	4.05	0.62
2. สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการ เหมาะสมตามวัย	4.15	0.84	4.31	0.58
3. มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.46	0.67	4.36	0.49
4. มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน	4.12	0.74	4.26	0.56
5. มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร	3.85	0.78	4.00	0.47
6. มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่ หลักสูตรกำหนด	3.89	0.81	4.10	0.65
ภาพรวม	4.08	0.21	4.18	0.50

จากตารางที่ 4.3 ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.46$, S.D.=0.67) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่หลักสูตรกำหนด มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร มีค่าไกล์คีย์กันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.85 - 4.15$,S.D = 0.74 – 0.84)

ครูมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.36$, S.D.=0.49) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่

หลักสูตรกำหนด มีความสอดคล้องกับ โครงสร้างหลักสูตรมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 4.31 - 4.05$, $SD=0.47 - 0.65$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครุภัจจัยที่
บังคับตัวของหลักสูตรปฐมวัย ด้าน โครงสร้างของหลักสูตรจำแนกตามกลุ่มของ
ผู้ตอบ ผู้บริหาร 5 คน ครุ 19 คน

โครงสร้างของหลักสูตร	ผู้บริหาร		ครุ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. มีความเหมาะสมกับการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้าน	3.89	0.64	4.00	0.66
2. มีความเหมาะสมระหว่างสาระหลักสูตรกับเวลาที่กำหนด	3.93	0.74	4.10	0.45
3. มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านร่างกาย	3.93	0.75	4.10	0.65
4. มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านอารมณ์	3.95	0.69	4.21	0.53
5. มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านสังคม	3.90	0.75	4.10	0.56
6. มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านศิลปะฯ	4.02	0.85	4.31	0.67
ภาพรวม	3.93	0.05	4.09	0.47

จากตารางที่ 4.4 ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นด้าน โครงสร้างหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, $S.D.= 0.05$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านศิลปะฯ ($\bar{X} = 4.02$, $S.D.= 0.85$) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านอารมณ์ มีความเหมาะสมระหว่างสาระหลักสูตรกับเวลาที่กำหนดมีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านร่างกาย มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านสังคม มีความเหมาะสมกับการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้าน มีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.95 - 3.89$, $SD=0.64 - 0.75$)

ครุมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นด้าน โครงสร้างหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, $S.D.= 0.05$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านศิลปะฯ ($\bar{X} = 4.31$, $S.D.= 0.67$) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านอารมณ์ มีความเหมาะสมระหว่างสาระหลักสูตรกับเวลาที่กำหนดมีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านร่างกายมีความ

หมายความกับพัฒนาการด้านสังคม มีความหมายสมกับการจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้านมีค่าไก่เดี่ยวกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 4.21 - 4.00$, S.D.= 0.45 – 0.66)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัย
เบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย ด้านเนื้อหาวิชา ของหลักสูตรจำแนกตามกลุ่มของ
ผู้ตอบ ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน

เนื้อหาวิชา	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	4.00	0.67	4.05	0.62
2. มีความหมายสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของเด็กทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.00	0.71	4.05	0.62
3. มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	4.09	0.73	4.10	0.65
4. มีการจัดลำดับสาระหลักสูตรเรียงลำดับตามพัฒนาการของเด็ก	4.14	0.64	4.15	0.50
5. มีความหมายสมกับประสบการณ์สำคัญตามสภาพที่พึง ประสงค์	4.33	0.58	4.26	0.45
ภาพรวม	4.11	0.13	4.10	0.46

จากตารางที่ 4.5 ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านเนื้อหาสาระวิชา ในภาพรวมมีความหมายสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$ S.D.= 0.13) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความหมายสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีความหมายสมกับประสบการณ์สำคัญตามสภาพที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.58) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ มีการจัดลำดับสาระหลักสูตรเรียงลำดับตาม พัฒนาการของเด็ก มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัดกิจกรรมการเรียนการ นิความหมายสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของเด็กทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าไก่เดี่ยวกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 4.14 - 4.00$, S.D.= 0.64 – 0.73)

ครูเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านเนื้อหาสาระวิชา มีในภาพรวมมีความหมายสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$ S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความหมายสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีความหมายสมกับประสบการณ์สำคัญตามสภาพที่พึงประสงค์

($= \bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.62) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ มีการจัดลำดับสาระหลักสูตรเรียงลำดับตามพัฒนาการของเด็กมีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของเด็กทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าไกด์เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 4.15 - 4.05$, S.D.= 0.50 – 0.65)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัย
เบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย ด้านคุณลักษณะของครูจำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ
ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน

คุณลักษณะของครู	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. มีวุฒิการศึกษาด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย	4.14	0.77	4.15	0.50
2. มีความรู้ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย	4.02	0.84	4.00	0.81
3. จำนวนครู 1 คนต่อจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 35 คน	3.83	0.52	3.94	1.12
4. ความเอาใจใส่ดูแลเด็ก	4.00	0.77	4.05	0.52
ภาพรวม	3.99	0.12	4.08	0.50

จากตารางที่ 4.6 ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านคุณลักษณะของครู ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.12) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีวุฒิการศึกษาด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ($\bar{X} = 4.14$, S.D.=0.77) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ความเอาใจใส่ดูแลเด็ก มีความรู้ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย จำนวนครู 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 35 คน มีค่าไกด์เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.83 - 4.00$, S.D.= 0.52 – 0.77)

ครูเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านคุณลักษณะของครู ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ มีวุฒิการศึกษาด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ($\bar{X} = 4.15$, S.D.=0.50)) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ความเอาใจใส่ดูแลเด็ก มีความรู้ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย จำนวนครู 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 35 คน มีค่าไกด์เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.94 - 4.00$, S.D.= 0.52 – 1.12)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย
ด้านส่วนสนับสนุน จำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน

ส่วนสนับสนุน	ผู้บริหาร		ครู	
	X	S.D.	X	S.D.
1. สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้	4.23	0.71	4.26	0.56
2. มีความพร้อมของสื่อในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก	4.05	0.73	4.10	0.56
3. มีความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก	4.14	0.73	4.21	0.78
4. มีจำนวนอุปกรณ์เสริมทักษะต่อจำนวนเด็กเพียงพอ	3.82	0.52	3.78	0.71
5. มีความเพียงพอของเอกสารคู่มือครู เอกสารประกอบการเรียนการสอน	4.00	0.71	4.05	0.52
ภาพรวม	4.04	0.15	4.08	0.50

จากตารางที่ 4.7 ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านส่วนสนับสนุน ในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D.= 0.15) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสม ในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม ต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.71) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก() มีความพร้อมของสื่อในการส่งเสริมพัฒนาการ มีความเพียงพอ ของเอกสารคู่มือครู เอกสารประกอบการเรียนการสอนและมีจำนวนอุปกรณ์เสริมทักษะต่อจำนวน เด็กเพียงพอ มีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.82- 4.00$, S.D.= 0.52 – 0.73)

ครูมีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้น ด้านส่วนสนับสนุน ในภาพรวมมีความเหมาะสมใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุก รายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ

สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.26$, S.D.= 0.56) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ มีความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กมี ความพร้อมของสื่อในการส่งเสริมพัฒนาการ มีความเพียงพอของเอกสารคู่มือครู เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน และมีจำนวนอุปกรณ์เสริมทักษะต่อจำนวนเด็กเพียงพอ มีค่าใกล้เคียง กันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.78- 4.21$ S.D.= 0.52 – 0.78)

**ส่วนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย เนื้อหา
ในตอนนี้ผู้วิจัย นำเสนอดังนี้**

- 3.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน
- 3.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ
- 3.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของการบริหารหลักสูตรปฐมวัย

**ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย
ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน**

กระบวนการใช้หลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน	4.67	0.58	4.57	0.50
2. ครูดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด	4.30	0.84	4.31	0.47
3. ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม	4.33	0.80	4.42	0.50
4. ครูใช้เทคนิควิธีการได้อย่างเหมาะสม	4.02	0.73	4.10	0.45
5. ครูปีกิจกรรมให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญตามวัย	4.00	0.81	3.97	0.40
6. ครูใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม	4.23	0.88	4.21	0.53
7. ครูส่งเสริมให้อิสระเด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจาก ประสบการณ์ทั้ง 5	3.72	0.79	4.10	0.65
8. ครูให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่าง ๆ	4.60	0.58	4.47	0.69
9. ครูให้อิสระเด็กได้ฝึกสำรวจ สังเกต ศึกษา ทดลองและคิด แก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.62	0.92	3.84	0.68
ภาพรวม	4.10	0.36	4.27	0.34

จากการที่ 4.8 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นว่า กระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ครูให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่าง ๆ ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม ครูดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด ครูใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม ครูใช้เทคนิควิธีการได้

อย่างเหมาะสม ครูเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญตามวัย ครูส่งเสริมให้อิสระเด็ก สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ จากระดับต่ำสุดที่ 5 ครูให้อิสระเด็กได้ฝึกสำรวจ สังเกต สืบค้นทดลองและคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่าง มีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.62 - 4.60$ S.D. = 0.58 – 0.92)

ครูมีความเห็นว่า กระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมี ความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$ S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมพัฒนาการครบถ้วน 4 ด้าน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.=0.50) ส่วน รายการอื่น ๆ ได้แก่ ครูให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่าง ๆ ครูมีความพร้อมในการจัด กิจกรรม ครูดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่ หลักสูตรกำหนด ครูใช้สื่อประกอบการสอนอย่าง ครูใช้ เทคนิควิธีการ ได้อย่างเหมาะสม และครูส่งเสริมให้อิสระเด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ต่าง จาก ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ครูเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญตามวัย ครูให้อิสระ เด็กได้ฝึกสำรวจ สังเกต สืบค้นทดลองและคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความเหมาะสม ในระดับมาก ทุกรายการค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.84 - 4.47$, S.D.= 0.40 – 0.68)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมนิเทศด้านการ วัดและประเมินผลตามพัฒนาการ จำแนกตามกลุ่มของ ผู้สอน ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน

กระบวนการใช้หลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ครูสังเกต และจับนึกพฤติกรรมเด็กอย่างต่อเนื่อง	4.00	0.60	4.10	0.56
2. ครูกำหนดวิธีการประเมินพัฒนาการเด็กสอดคล้องกับหลักการประเมิน	3.85	0.69	4.10	0.56
3. ครูเน้นการประเมินเด็กตามสภาพจริง	4.02	0.85	4.26	0.45
4. ครูกำหนดวิธีการแสดงหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กอย่างชัดเจน	3.78	0.89	4.00	0.47
5. ความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลกับสาระหลักสูตร	3.93	0.74	4.10	0.56
6. ความถูกต้องของหลักเกณฑ์การประเมิน	3.79	0.84	4.10	0.56
ภาพรวม	3.90	0.10	4.11	0.42

จากการที่ 4.9 ผู้บริหารมีความเห็นว่า กระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและ ประเมินผลตามพัฒนาการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= 0.10) เมื่อ พิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ ครู เน้นการประเมินเด็กตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.85) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ครูสังเกต

และจดบันทึกพฤติกรรมเด็กอย่างต่อเนื่อง ความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลกับสาระหลักสูตร ครูกำหนดคิวชีการประเมินพัฒนาการเด็กสอดคล้องกับหลักการประเมิน ความถูกต้องของหลักเกณฑ์การประเมิน ครูกำหนดคิวชีการแสดงหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กอย่างชัดเจน มีค่าไกด์เดียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.89 - 4.00$ S.D. = 0.60 – 0.89)

ครูมีความเห็นว่ากระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลตามพัฒนาการในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ ครูเน้นการประเมินเด็กตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.45) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ครูสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมเด็กอย่างต่อเนื่อง ครูกำหนดคิวชีการประเมินพัฒนาการเด็กสอดคล้องกับหลักการประเมิน ครูกำหนดคิวชีการแสดงหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กอย่างชัดเจน มีค่าไกด์เดียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 4.00 - 4.10$, S.D. = 0.47 – 0.56)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย
ด้านการบริหารหลักสูตร จำแนกตามกลุ่มของ ผู้สอน ผู้บริหาร 5 คน ครู 19 คน

การบริหารหลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. วางแผนด้านวิชาการมีความเหมาะสม	4.03	0.76	4.05	0.52
2. การนิเทศการสอนมีความเหมาะสม	3.99	0.90	3.94	0.52
3. การส่งเสริมขวัญและกำลังใจของครู	3.81	0.92	3.84	0.60
4. การใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.10	0.82	4.05	0.62
5. การจัดอัตรากำลังของครูเพียงพอต่อการจัดการสอนมีความเหมาะสม	3.56	0.97	3.78	0.63
ภาพรวม	3.89	0.21	3.93	0.43

จากตารางที่ 4.10 ผู้บริหารมีความเห็นว่า กระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ การใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.10$, S.D.=0.82) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ วางแผนด้านวิชาการมีความเหมาะสม การนิเทศการสอนมีความเหมาะสม การส่งเสริมขวัญและ

กำลังใจของครู การจัดอัตรากำลังของครูเพียงพอต่อการจัดเรียนการสอนมีความเหมาะสม มีค่าไกล์เดียกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.56 - 4.03$, S.D.= 0.76 – 0.97)

ครูมีความเห็นว่า กระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D.= 0.43) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสม ในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ วางแผนด้านวิชาการมีความเหมาะสม การใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.05$, S.D.=0.52-0.62) ต่อมารายการ อัน ๑ ได้แก่ การนิเทศการสอนมีความเหมาะสม การส่งเสริมขวัญและกำลังใจของครู การจัดอัตรากำลังของครูเพียงพอต่อการจัดเรียนการสอนมีความเหมาะสม มีค่าไกล์เดียกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.78 - 3.94$, S.D.= 0.52 – 0.63)

**ส่วนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของผลผลิตของหลักสูตร ในตอนนี้ผู้วิจัย
นำเสนอ 4 ตอน ดังนี้**

- 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของพัฒนาการด้านร่างกาย
- 4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ
- 4.3 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของพัฒนาการด้านสังคม
- 4.4 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของพัฒนาการด้านสติปัญญา

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการ
ร่างกาย จำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ ครุ 19 คน ผู้ปักธงชัย 286 คน

ผลผลิตของหลักสูตร	ผู้ปักธงชัย		ครุ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. สุขนิสัยที่ดี				
1.1 ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร	3.93	0.84	3.63	0.76
1.2 ล้างมือหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม	4.02	0.80	3.89	0.65
1.3 แปรงฟันหลังรับประทานอาหาร	3.90	0.95	3.68	0.67
1.4 รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลากหลายชนิด	4.07	0.82	3.52	0.51
2. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว(กล้ามเนื้อใหญ่)				
2.1 กระโดดขาเดียวไปข้างหน้า	3.66	0.74	3.68	0.58
2.2 รับลูกบล็อกที่กระดอนจากพื้น	3.65	0.83	3.68	0.67
2.3 โยนลูกบล็อกไปที่เป้าหมาย	3.90	0.75	3.78	0.63
2.4 วิ่งกลับตัวเปลี่ยนทิศทาง	3.79	0.84	3.84	0.60
2.5 เดินต่อเท้าโดยหลังตามแนว	3.78	0.89	3.78	0.53
3. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่าง มือกับตา	3.51	0.99	3.84	0.50
ภาพรวม	3.82	0.17	3.68	0.51

จากตารางที่ 4.11 ผู้ปักธงชัยมีความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการใน
ภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความ
เหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ สุขนิสัยที่ดีรับประทานอาหารที่มี

ประโยชน์ได้หลายชนิด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.82) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ถังมีอหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม ถังมีอกรองรับประทานอาหาร แปรงพันหลังรับประทานอาหาร ความสามารถใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว(กล้ามเนื้อใหญ่) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิด ถังมีอหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม ถังมีอกรองรับประทานอาหาร(แปรงพันหลังรับประทานอาหาร มีค่าไกลส์เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.51 - 4.02$, S.D. = 0.74 - 0.99)

ครุณิความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านร่างกายในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ ถังมีอหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.65) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา วิงกลับตัวเปลี่ยนทิศทาง เดินต่อเท้าถอยหลังตามแนว โยนลูกนอลไปที่เป้าหมาย กระโดดขาเดียวไปข้างหน้า รับลูกนอลที่กระดอนจากพื้น ถังมีอกรองรับประทานอาหาร รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดมีค่าไกลส์เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.52 - 3.84$, S.D. = 0.50 - 0.67)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านอารมณ์-จิตใจ จำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ ผู้ป่วย 286 คน ครุ 19 คน

ผลผลิตของหลักสูตร	ผู้ป่วย		ครุ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี	4.34	0.66	3.89	0.56
2. แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์	4.19	0.66	3.84	0.68
3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก	3.73	0.77	3.73	0.56
4. แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ	3.99	0.69	3.89	0.31
5. แสดงความพึงพอใจในผลงานของผู้อื่น	3.78	0.71	4.10	0.45
6. มีวินัยและความรับผิดชอบในตนเอง	3.85	0.84	4.00	0.47
7. ความเมตตาเอื้อเพื่อเพื่อเพื่อแบ่งปันของเด่นของไว้	3.65	0.86	4.15	0.60
8. ใช้สิ่งของเครื่องใช้อ庄严ประยศ	3.50	0.84	4.05	0.62
9. ซื่นชุมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย	3.88	0.85	4.05	0.52
รวม	3.87	0.08	3.77	0.39

จากตารางที่ 4.12 ผู้ป่วยมีความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้าน อารมณ์ – จิตใจในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.08) เมื่อพิจารณาราย ข้อ พนว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.66) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ แสดงความรู้สึกและอารมณ์ เหมาะสมกับเหตุการณ์ แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ รับประทานอาหารได้ด้วย ตนเอง ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย อาบน้ำ แต่งตัว ได้ด้วยตนเอง แสดงความพึงพอใจในผลงานของผู้อื่น มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก ความเมตตาเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปันของเล่นของใช้ มีค่าไถ่เกียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.52 - 3.84$, S.D. = 0.50 – 0.67) ยกเว้นใช้สิ่งของเครื่องใช้อบายังประทับความเหมาะสม อยู่ในระดับปาน กกลาง ($\bar{X} = 3.500$, S.D. = 0.84)

ครุภัยความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้าน อารมณ์ – จิตใจทุกใน ภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า มีความ เหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ ความเมตตาเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปัน ของเล่นของใช้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.60) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ แสดงความพึงพอใจในผลงานของ ผู้อื่นใช้สิ่งของเครื่องใช้อบายังประทับ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และ ออกกำลังกาย มีวินัยและความรับผิดชอบในตนเองแสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์ มีความมั่นใจใน ตนเองและกล้าแสดงออก ใช้มีค่าไถ่เกียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.73 - 4.05$, S.D. = 0.31 – 0.62)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้าน พัฒนาการ ด้าน สังคม จำแนกตามกลุ่มของ ผู้ตอบ ผู้ป่วย 286 คน ครุภัย 19 คน

ผลผลิตของหลักสูตร	ผู้ป่วย		ครุภัย	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของคนเอง	3.47	0.89	4.10	0.56
2. เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.99	0.90	4.57	0.50
3. วางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ	3.56	0.97	4.31	0.58
4. รู้ข้อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	3.88	0.85	4.00	0.47
5. รู้จักแก้ปัญหาในการเล่น	3.63	.78	3.94	0.62
6. ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่	3.65	0.72	3.84	0.50
ภาพรวม	3.69	0.19	4.13	0.33

จากตารางที่ 4.13 ผู้ปักครองมีความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสังคมในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.19) เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.90) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ รู้จักแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นปฏิบัติตามวัฒนธรรมห้องถินที่อาศัยอยู่ ปฏิบัติตามวัฒนธรรมห้องถินที่อาศัยอยู่ มีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.56 - 3.88$, S.D.= 0.72- 0.99) ยกเว้นปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$, S.D.= 0.89)

ครูมีความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสังคมในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= 0.33) เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.57$, S.D.=0.50) วางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นรู้จักแก้ปัญหาในการเล่นปฏิบัติตามวัฒนธรรมห้องถินที่อาศัยอยู่ มีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.84 - 4.31$, S.D.= 0.31- 0.62)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนา การสติปัญญาจำแนกตามกลุ่มของ ผู้ศึกษา ผู้ปักครอง 286 คน ครู 19 คน

ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา	ผู้ปักครอง		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมอง พิง สัมผัส ชมรสและคอมกlin	3.74	0.78	4.00	0.33
2. เลียนแบบการกระทำเชิงต่าง ๆ	3.98	0.77	4.00	0.57
3. การเขื่อมโยงภาพ	3.93	0.79	4.00	0.57
4. การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ	3.98	0.71	4.00	0.57
5. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุ	3.86	0.72	4.05	0.62
6. การพูดแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด	3.80	0.71	4.10	0.45
7. พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง	3.92	0.70	4.00	0.57

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ผลผลิตของหลักสูตร	ผู้ปักธง		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
8. พึงเรื่องรwanิทกาน	4.01	0.73	3.84	0.50
9. เลียนในรูปแบบต่างๆ	3.93	0.73	4.10	0.31
10. อ่านในรูปแบบต่างๆ	3.59	0.78	3.94	0.70
11. สำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่างๆ	3.53	0.84	4.05	0.62
12. รู้จักการจับคู่ จัดกลุ่ม	3.73	0.78	3.94	0.62
13. เปรียบเทียบจำนวน	3.95	0.80	4.05	0.52
14. เรียงลำดับได้	3.88	0.80	3.94	0.70
15. นับจำนวนได้	3.86	0.80	4.05	0.62
16. อธิบายในเรื่องคำแห่งของสิ่งต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน	3.94	0.78	3.89	0.73
17. รู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวน	3.67	0.79	3.84	0.60
รวม	3.84	0.14	3.99	0.33

จากตารางที่ 4.14 ผู้ปักธงมีความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้าน ด้านสติปัญญาในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.14) เมื่อพิจารณาราย ข้อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ พึงเรื่องรwanิทกาน ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.73) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ เลียนแบบการกระทำเสียงต่างๆ การรับรู้ และ แสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ เปรียบเทียบจำนวน อธิบายในเรื่องคำแห่งของสิ่งต่างๆ ที่สัมพันธ์ กัน การเชื่อมโยงภาพ พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง เรียงลำดับได้ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่าน สื่อวัสดุนับจำนวน ได้ การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการมอง พึง สัมผัส ชมรสและคอมกลิ่น รู้จักการจับคู่ จัด กลุ่ม รู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวน อ่านในรูปแบบต่างๆ สำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่างๆ มีค่าไถ่คีบงกอนอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.67 - 3.95$, S.D.= 0.31– 0.84)

ครูมีความเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาในภาพรวมมี ความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.33) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสม ในระดับมากทุกรายการ รายการที่เป็นอันดับแรก คือ การพูดแสดงความรู้สึกค่วยคำพูด เลียนใน รูปแบบต่างๆ ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.31) ส่วนรายการอื่น ๆ ได้แก่ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่าน สื่อวัสดุ สำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่างๆ เลียนแบบการกระทำเสียงต่างๆ การ เชื่อมโยงภาพการรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุพูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง อ่านในรูปแบบ

ต่าง ๆ รู้จักการขับคู่ จัดกลุ่ม เรียงลำดับได้ ฟังเรื่องราวนิทานรู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวน มีคำไกกลีคีบงกันอยู่ในระหว่าง ($\bar{X} = 3.84 - 4.05$, S.D.= 0.50 – 0.73)

**ส่วนที่ 5 ข้อมูลจากแบบบันทึกผลผลิตของหลักสูตร ด้าน พัฒนาการด้านร่างกาย
พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการ
ด้านสติปัญญา ของเด็กที่เรียนหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยอนันธิ**

ตารางที่ 4.15 ผลการประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม
ด้านสติปัญญา ในระดับดี จากแบบบันทึกสถิติสัมฤทธิ์ผล

พัฒนาการ	ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ด้านร่างกาย	อนุบาล 2	331	100
	อนุบาล 3	339	100
ด้านอารมณ์ – จิตใจ	อนุบาล 2	331	100
	อนุบาล 3	339	99.71
ด้านสังคม	อนุบาล 2	331	99.75
	อนุบาล 3	339	99.50
ด้านสติปัญญา	อนุบาล 2	331	100
	อนุบาล 3	338	99.41

จากตารางที่ 4.15 พบร่วมผลการประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจ
ด้านสังคม ด้านสติปัญญา ในระดับดี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100

ตารางที่ 4.16 ตารางน้ำหนัก ส่วนสูง ที่เป็นไปตามเกณฑ์อายุ

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
อนุบาล 2	331	78.75
อนุบาล 3	338	82.55

จากตารางที่ 4.19 พบร่วมน้ำหนัก ส่วนสูง ที่เป็นไปตามเกณฑ์อายุ อนุบาล ร้อยละ 78.75 อนุบาล 3 ร้อยละ 82.55

ส่วนที่ 6 ผลการสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน พะตงวิทยานุลนิธิ

การพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยานุลนิธิ จังหวัดสงขลา ได้กำหนดการพัฒนาหลักสูตรออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 โรงเรียนแต่งตั้งตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนครู ตัวแทนฝ่ายบริหาร เป็นคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรและคณะกรรมการดับเบิลปฐมวัย เป็นคณะกรรมการบริหาร หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยานุลนิธิ พัฒนาจัดทำหลักสูตรปฐมวัย แต่งตั้งคณะกรรมการ วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 แต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนจัดทำหลักสูตร ประชุมคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร มีขั้นตอนและองค์ประกอบที่ร่วมจัดทำดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและชุมชน
2. กำหนดตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์
3. กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. กำหนดสาระการเรียนรู้รายปี
5. กำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์
6. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้
7. กำหนดตารางกิจกรรมประจำวัน
8. กำหนดบรรยายภาคการเรียนรู้
9. กำหนดสื่อและแหล่งเรียนรู้
10. กำหนดวิธีการประเมินพัฒนาการ

ระยะที่ 2 หลังจากการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ได้นำเสนอหลักสูตรเพื่อให้คณะกรรมการบริหารโรงเรียนพิจารณาให้ความเห็นชอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องคณะกรรมการบริหาร โรงเรียนลงนามอนุมัติให้ใช้หลักสูตร

ระยะที่ 3 ติดตามการใช้หลักสูตร เมื่อได้ใช้หลักสูตรไว้ได้ระยะหนึ่ง คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะติดตามการใช้หลักสูตร ทบทวนหลักสูตร เพื่อพิจารณาปูอุปสรรคของหลักสูตรดู ความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตรปฐมวัย โดยการประชุมกลุ่มย่อยครุปฐมวัยซักถามความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคการใช้หลักสูตร ครุประชำชั้น รายงานพัฒนาการของเด็กเป็นระยะว่าเป็นไปตามที่ หลักสูตรกำหนดหรือไม่ ฝ่ายการเรียนการสอนสรุปนำเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินเรื่อง การประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาชีวิต
จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการประเมินดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาชีวิต จังหวัดสงขลา ในด้าน^{ต่อไปนี้คือ}

1.1.1 ความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

1.1.2 ความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร

1.1.3 ความเหมาะสมของผลผลิตของหลักสูตร

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ผู้ให้ข้อมูลแหล่งข้อมูล

1) แหล่งข้อมูล ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม ดังนี้

(1) ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการระดับปฐมวัยจำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายการเรียนการสอนระดับปฐมวัยจำนวน 1 คน หัวหน้าระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 2 คน

(2) ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 19 คน

(3) ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 286 คน

2) ผู้ให้ข้อมูลมีวิธีการเดียวกันนี้

(1) ผู้บริหารจำนวน 5 คน ใช้แหล่งข้อมูลทุกคน

(2) ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 19 คน ใช้แหล่งข้อมูลทุกคน

(3) ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 1,015 คน กำหนดขนาดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด้วยตารางของยามานาเ内的 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้แก่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 286 คน เดือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ชั้นปีเป็นตัวแบ่ง

1.2.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำาณปลายเปิดและคำาณปลายปิดชนิดประเมินค่า 5 ระดับ เช่น ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2.3 การแผนรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2553 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยมีวิธีการ ดังนี้

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการแยกแบบสอบถามในระยะเวลา 1 เดือนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงมิถุนายน พ.ศ. 2553 โดยแจกแบบสอบถามให้ ผู้บริหาร และครู ปฐมวัย และผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป
- 2) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย โดยขอหนังสือ แนะนำตัวจากบ้านพิเศษฯ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึงผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย เพื่อ ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3) ส่งแบบสอบถามถึงผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย โดยผ่านครูประจำชั้น ของนักเรียนปฐมวัย ได้แบบสอบถามคืนครบ 100%
- 4) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการใช้ หลักสูตร และด้านผลผลิตของหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
- 2) คำาณปลายเปิด วิเคราะห์โดยการ วิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอผลการ วิเคราะห์ในรูปข้อมูลเชิงบรรยาย

1.3 ผลการวิจัย สรุปได้ว่า

1.3.1 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนพะตง วิทยามูลนิธิ จังหวัดสangkhla มีดังนี้

- 1) สำคัญของหลักสูตร

ผู้บริหารและครูเห็นว่า ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรใน ภาพรวมอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อว่าพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากเป็นอันดับแรก

คือ มีความหมายสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน รองลงมาคือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะท่อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย มีความหมายสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จุดมุ่งหมายของหลักสูตรนี้ความตัดเจนเข้าใจง่ายนิ มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่หลักสูตรกำหนด มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร

2) โครงสร้างหลักสูตร

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความหมายสมของโครงสร้างหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ มีความหมายสมกับพัฒนาการด้านสติปัญญา รองลงมาคือ มีความหมายสมกับพัฒนาการด้านอารมณ์ มีความหมายสมระหว่างสาระหลักสูตรกับเวลาที่กำหนดมีความหมายสมกับ พัฒนาการด้านร่างกาย มีความหมายสมกับพัฒนาการด้านสังคมมีความหมายสมกับการจัดประสบการณ์ เตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้าน

3) เมื่อหางาน

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความหมายสมของเนื้อหาสาระในภาพรวมอยู่ ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ มีความหมายสม กับประสบการณ์สำคัญตามสภาพที่พึงประสงค์ รองลงมาคือ มีการจัดลำดับสาระหลักสูตร เรียงลำดับตาม พัฒนาการของเด็ก มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความหมายสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของเด็กทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4) ด้านคุณลักษณะของครู

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความหมายสมของคุณลักษณะของครูในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรก คือ ครูป្លមวัยมีวุฒิการศึกษาด้านการจัดการศึกษาป្លមวัย ความเอาใจใส่ดูแลเด็กมีความรู้ด้านการจัดการศึกษาป្លមวัย มีจำนวนครู 1 คน ต่อจำนวนนักเรียนไม่เกิน 35 คน

5) ด้านส่วนสนับสนุน

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความหมายสมของส่วนสนับสนุนหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรก คือ สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความหมายสมคือการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ มีความพร้อม ของแหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กมีความพร้อมของสื่อในการส่งเสริมพัฒนาการ มีความเพียงพอของเอกสารคู่มือครู เอกสารประกอบการเรียนการสอนและมีจำนวนอุปกรณ์เสริม ทักษะต่อจำนวนเด็กเพียงพอ

1.3.2 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ของหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนพัฒนาภิญญาลินธิ จังหวัดสangkhla มีดังนี้

1) ด้านการจัดการเรียน

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความเหมาะสมสมด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน รองลงมาคือครูให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่างๆ ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม ครูคำนึงการจัดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด ครูใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม ครูใช้เทคนิควิธีการได้อย่างเหมาะสม และครูส่งเสริมให้อิสระเด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ หลากหลาย ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ครูเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญตามวัย ครูให้อิสระเด็กได้ฝึกสำรวจ สังเกต สืบค้นทดลองและคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านการวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความเหมาะสมสมด้านการวัดและประเมินผลตามพัฒนาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ ครูเน้นการประเมินเด็กตามสภาพจริงครูสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมเด็กอย่างต่อเนื่องรองลงมา ครูกำหนดวิธีการประเมินพัฒนาการเด็กสอดคล้องกับหลักการประเมินความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลกับสาระหลักสูตร ความถูกต้องของหลักเกณฑ์การประเมิน ครุกำหนดวิธีการแสดงหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กอย่างชัดเจน

3) ด้านการบริหารหลักสูตร

ผู้บริหารและครูเห็นว่าความเหมาะสมสมด้านการบริหารหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ วางแผนด้านวิชาการมีความเหมาะสม รองลงมาคือการใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสม การนิเทศการสอนมีความเหมาะสม การส่งเสริมขวัญกำลังใจของครู การจัดอัตรากำลังของครูเพียงพอต่อการจัดการสอนมีความเหมาะสม

1.3.3 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ด้าน พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสศบัญญา ของเด็กที่เรียน หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาภิญญาลินธิ มีดังนี้

1) ด้านพัฒนาการด้านร่างกาย

ครูเห็นว่า ความเหมาะสมของผลผลิตหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านร่างกายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมสมระดับมากเป็น

อันดับแรกคือ ล้างมือหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม รองลงมาคือความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ เด็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา วิ่งกลับตัวเปลี่ยนทิศทาง เดินต่อเท้าอยู่หลังตาม แนว โขนลูกบอลไปที่เป้าหมาย กระโดดขาเดียวไปข้างหน้า รับถูกบอลที่กระดอนจากพื้นล้างมือ ก่อนรับประทานอาหาร รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิด

ผู้ปกครองเห็นว่า ความเหมาะสมของผลผลิตของหลักสูตร ด้าน พัฒนาการด้านร่างกายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม ระดับมากเป็นอันดับแรกคือ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว(กล้ามเนื้อใหญ่) รองลงมาคือความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเด็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิด ล้างมือหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร แปรรูปหัวใจรับประทานอาหาร ส่วนสูง น้ำหนัก

2) ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ

ครุเห็นว่า ความเหมาะสมของผลผลิตหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้าน อารมณ์ – จิตใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม ระดับ มากเป็นอันดับแรกคือ ความเมตตาเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปันของเล่นของใช้ รองลงมาคือ แสดงความ พึงพอใจในผลงานของผู้อื่น ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัด ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ คนตระ การเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย มีวินัยและความรับผิดชอบในตนเองแสดงความพึงพอใจ เมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสม กับเหตุการณ์ มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก

ผู้ปกครองเห็นว่า ความเหมาะสมของผลผลิตหลักสูตร ด้านพัฒนาการ ด้านอารมณ์ – จิตใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม ระดับมากเป็นอันดับแรกคือ ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสม กับเหตุการณ์ แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ รับประทานอาหาร ได้ด้วยตนเองชื่น ชมและแสดงออกทางศิลปะ คนตระ การเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย อาบน้ำ แต่งตัวได้ด้วยตนเอง แสดงความพึงพอใจในผลงานของผู้อื่น มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก ความเมตตา เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปันของเล่นของใช้ ยกเว้นใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดความเหมาะสม อยู่ ในระดับ ปานกลาง

3) ด้านพัฒนาการด้านสังคม

ครุเห็นว่า ความเหมาะสมของผลผลิตหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม ระดับมากเป็นอันดับแรกคือ เล่นและทำงาน ร่วมกับผู้อื่น รองลงมาคือ วางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของ

ตนเอง รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักแก้ปัญหาในการเล่นปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่

ผู้ปกครองเห็นว่า ความหมายสมของผลผลิตหลักสูตร ด้านพัฒนาการ ด้านสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นรองลงมาคือปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่

4) ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา

ครุเห็นว่า ความหมายสมของผลผลิตหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือการพูดแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด รองลงมาคือเขียนในรูปแบบค่างๆ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุ สำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่าง ๆ เลียนแบบการกระทำเดียบต่าง ๆ การเชื่อมโยงภาพการรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง อ่านในรูปแบบต่าง ๆ รู้จักการจับคู่ จัดกลุ่ม เรียงลำดับ ได้ฟังเรื่องราวนิทานรู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวน

ผู้ปกครองเห็นว่า ความหมายสมของผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความหมายสมระดับมากเป็นอันดับแรกคือ พึงเรื่องราวนิทาน เลียนแบบการกระทำเดียบต่าง ๆ รองลงมาคือการรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ เปรียบเทียบจำนวน อธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธกัน การเชื่อมโยงภาพ พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง เรียงลำดับได้ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุ นับจำนวนได้ การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมอง พึง สัมผัส ชมรส และคอมกิ้น รู้จักการจับคู่ จัดกลุ่ม รู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวน อ่านในรูปแบบต่าง ๆ สำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่าง ๆ

ผลการประเมินในภาพรวมสรุปได้ดังนี้

1. โรงเรียนเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นมีความหมายสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านสาระวิชา ด้านคุณลักษณะของครู ด้านสนับสนุนและ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร
2. โรงเรียนเห็นกระบวนการใช้หลักสูตรมีความหมายสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ ด้านการบริหารหลักสูตร

3. โรงเรียนเห็นว่าผลผลิตของหลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ พัฒนาการด้านร่างกาย

2. อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรปฐมนิเทศ จังหวัดสงขลา มีประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมนิเทศ โรงเรียนพัฒนาการวิทยา

2.1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่หลักสูตรกำหนด มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร ทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องมาจากในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โรงเรียนได้กำหนดโดยคำนึงถึงความต้องการให้เด็กปฐมนิเทศได้เติบโตและมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุล เหมาะสมกับวัย

2.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านสติปัญญา มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านอารมณ์ มีความเหมาะสมระหว่างสาระหลักสูตรกับเวลาที่กำหนด มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านร่างกาย มีความเหมาะสมกับพัฒนาการด้านสังคม มีความเหมาะสมกับการจัดประสบการณ์ เตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้านตามหลักการจัดการศึกษาปฐมนิเทศ ทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมากเกินกว่าที่โรงเรียนได้กำหนด โครงสร้างของหลักสูตรตามแนวทางการจัดการศึกษาปฐมนิเทศที่ว่า พัฒนาการของนุյย์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวนุยย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิตซึ่งครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยที่พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จะมีความสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอนไปพร้อมกันทุกด้าน

2.1.3 เนื้อหาสาระ

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมกับประสบการณ์สำคัญตามสภาพที่พึงประสงค์ มีการจัดลำดับสาระหลักสูตรเรียงลำดับตามพัฒนาการของเด็ก มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของเด็กทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับบุคลิกุณามาของหลักสูตร ในระดับมากทุกรายการ เนื่องจากก่อนการกำหนดสาระตามหลักสูตร ได้มีการวิเคราะห์หลักสูตร จึงทำให้มีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ในระดับมาก

2.1.4 ด้านคุณลักษณะของครู

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า ครูปฐมวัยมีวุฒิการศึกษา ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยความเอาใจใส่ดูแลเด็ก มีความรู้ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ในระดับมากทุกรายการ เนื่องจากการจัดครูปฐมวัยโรงเรียนเน้นครูที่มีความรู้ มีวุฒิการศึกษาปฐมวัย และ มีประสบการณ์ด้านการดูแลเด็ก หรือประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ครูปฐมวัยมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นมีจำนวนครู 1 คน ต่อครูจำนวนนักเรียน 35 คน ครูบางคนยังมีความเห็นที่แตกต่างไปจากคนอื่น ๆ

2.1.5 ด้านส่วนสนับสนุน

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ มีความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กมีความพร้อมของสื่อในการส่งเสริมพัฒนาการ มีความเพียงพอของเอกสารคู่มือครู เอกสารประกอบการเรียนการสอนและมีจำนวนอุปกรณ์เสริมทักษะต่อจำนวนเด็กเพียงพออยู่ในระดับมากทุกรายการ เนื่องจากโรงเรียน ได้มีการสำรวจ จัดเตรียมสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ สื่อในการส่งเสริมพัฒนาการ เอกสารคู่มือครู เอกสารประกอบการเรียนการสอน อุปกรณ์เสริมทักษะ ก่อนเปิดภาคเรียนทุกปีการศึกษา จึงทำให้ส่วนสนับสนุนมีความเหมาะสมในระดับมาก

2.2 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ของหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนพะตง วิทยานุนิธิ จังหวัดสงขลา

2.2.1 ด้านการจัดการเรียน

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าด้านการจัดการเรียนการสอนครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการครบถ้วน 4 ด้านครู ให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่างๆ ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม ครูดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด ครูใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม ครูใช้เทคนิควิธีการ ให้อย่างเหมาะสม และครูส่งเสริมให้อิสระ

เด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ หลากหลายสัมผัสทั้งห้า ครูเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญตามวัย ครูให้อิสระเด็กได้ฝึกสำรวจ สังเกต สืบค้นทดลองและคิดแก้ปัญหา ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องมาจากโรงเรียนจัดการเรียนการสอนโดยยึดแนวการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของหลักสูตรปฐมวัยพุทธศักราช2546 ที่ว่าการเรียนรู้ ของมนุษย์มีผลสืบเนื่องมาจาก ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยผู้เรียนจะต้องเป็น ผู้กระทำให้เกิดขึ้นด้วยตนเองและการเรียนรู้จะเป็นไปได้ดีถ้าผู้เรียนได้ใช้ประสพสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหวมีโอกาสคิดริเริ่มความต้องการและความสนใจของตนเอง รวมทั้งอยู่ในบรรยากาศที่เป็นอิสระ อนุญาต และ ปลดปล่อย ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ของเด็กให้เป็นไปตามศักยภาพที่มีอยู่ นอกจากนี้การเรียนรู้ยังเป็นพื้นฐานของพัฒนาการ ในระดับที่สูงขึ้น โดยที่คนเราเรียนรู้มาตั้งแต่เกิดตามธรรมชาติก่อนที่จะมาเข้าสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียนได้จัดทำหลักสูตรจึงยึดแนวคิดที่สนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ด้วยตัวเด็กเอง ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระ เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็กแต่ละคน

2.2.2 ด้านการวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า ครูเน้นการประเมินเด็กตามสภาพจริง ครูสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมเด็กอย่างต่อเนื่อง ครูกำหนดคิวที่การประเมินพัฒนาการเด็กสอดคล้องกับหลักการประเมินความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลกับสาระหลักสูตร ความถูกต้องของหลักเกณฑ์การประเมิน ครูกำหนดคิวที่การแสดงหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กอย่างชัดเจนทุกรายการ เหมาะสมในระดับมาก เนื่องมาจากโรงเรียนได้กำหนดคิวที่การวัดและประเมินผลตามพัฒนาการ โดยคำนึงถึงหลักที่ว่าการประเมินผลที่ดีควรเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนความสนใจและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนพ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องการให้มีการประเมินผลการพัฒนาการเด็ก เนื่องจากต้องการทราบว่าลูกของตนเรียนรู้อะไรและตนสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาการลูกอย่างไร ด้านผู้บริหาร โรงเรียนต้องการให้มีการประเมินผลพัฒนาการเด็กเพื่อต้องการสนับสนุนและส่งเสริมครูในการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับเด็ก ครูระหบักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินผลพัฒนาการเด็ก เนื่องจากต้องการทราบพัฒนาการของเด็กเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเตรียมสภาพสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาการของเด็กเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในเด็กในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยครูจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับ

จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการเรียนการสอนของตนเพื่อจะได้จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้รวมตลอดถึงความสนใจและความต้องการของเด็ก

2.2.3 ด้านการบริหารหลักสูตร

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า วางแผนด้านวิชาการมีความเหมาะสมการใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมการนิเทศการสอนมีความเหมาะสมการส่งเสริมขวัญและกำลังใจของครูการจัดอัตรากำลังของครูเพียงพอต่อการจัดเรียน การสอนมีความเหมาะสม ในระดับมากทุกรายการ เนื่องมาจากในการบริหารหลักสูตรโรงเรียนนี้ การวางแผนโดยอาศัย ปัจจัยด้านการบริหาร ด้านตัวครู ด้านนักเรียน ด้านสื่อ ด้านแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรปัจุบันวัย

2.3 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา ของเด็กที่เรียนหลักสูตรปัจุบันวัย โรงเรียนพะตองวิทยานุลนิธิ

2.3.1 พัฒนาการด้านร่างกาย

ผลการวิจัยที่พบว่าครูและผู้ปกครองมีความเห็นว่าผลผลิตของหลักสูตรด้านพัฒนาการด้านร่างกายทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก เด็กล้าวมีอหังการใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วมนิความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาวิ่งกลับตัวเปลี่ยนทิศทาง เดินต่อเท้าอย่างลังตามแนว โายนลูกบอนลิปีที่เป้าหมาย กระโดดขาเดียวไปข้างหน้า รับลูกบอนลิที่กระดอนจากพื้นลังมีอ่อนรับประทานอาหารรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดส่วนสูง น้ำหนัก เป็นไปตามเกณฑ์ สอดคล้องกับแบบบันทึก เนื่องจากโรงเรียนได้จัดกิจกรรมโดยยึดความมาตรฐานการจัดการศึกษาปัจุบันวัยมาตรฐานที่ 1,2 ที่ว่าร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขลักษณะที่ดีกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

2.3.2 ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ

ผลการวิจัยที่พบว่าครูและผู้ปกครองเห็นว่าผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก มีความเมตตา เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปันของเด่นของ แสดงความพึงพอใจในผลงานของผู้อื่นใช้สิ่งของเครื่องใช้อ่ายงประทับชั่นชุมและแสดงออกทางศิลปะ คนตระ การแสดงเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย มีวินัยและความรับผิดชอบในตนเอง แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกแสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์ แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ

รับประทานอาหาร ได้ด้วยตนเองชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย อาบน้ำ แต่งตัวได้ด้วยตนเอง แสดงความพึงพอใจในผลงานของ มีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก ความเมตตาเอื้อเพื่อเพื่อแบ่งปันของเด่นของใช้ ยกเว้นการใช้สิ่งของเครื่องใช้อ่างประหรัดความเหมาะสม อยู่ในระดับ ปานกลาง เนื่องจากโรงเรียนได้จัดกิจกรรมโดยยึดตาม มาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข มาตรฐานที่ 4 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม มาตรฐานที่ 5 ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะดนตรีการเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย

2.3.3 ด้านพัฒนาการด้านสังคม

ผลการวิจัยที่พบว่าครูและผู้ปกครองเห็นว่าผลผลิตของหลักสูตรด้านสังคม ทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมากเด่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นวางแผนตัดสินใจเลือกและลงมือปฏิบัติ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเองรู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นรู้จักแก้ไขปัญหาในการเด่น ปฏิบัติตามวัฒนธรรมห้องถินที่อาศัยอยู่ รู้จักแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นสอดคล้องกับข้อมูลจากแบบบันทึกผลลัพธ์ด้านสังคม เนื่องจากโรงเรียนได้จัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านพัฒนาการด้านสังคม โดยยึดตามมาตรฐานที่ 6 ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย มาตรฐานที่ 7 รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย มาตรฐานที่ 8 อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมាជิกรู้สึกที่ดีของสังคม ในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3.4 ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา

ผลการวิจัยที่พบว่าครูและผู้ปกครองเห็นว่า ผลผลิตของหลักสูตรด้าน พัฒนาการด้านสติปัญญาทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมากการพูดแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด เขียนในรูปแบบต่างๆ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุ สำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่างๆ เลียนแบบการกระทำเดียงต่างๆ การเรื่อมโยงภาพ การรับรู้ และแสดง ความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง อ่านในรูปแบบต่างๆ รู้จักการจับคู่ จัดกลุ่ม เรียงลำดับได้ พึงเรื่องราวนิทานรู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวน เปรียบเทียบจำนวน อธิบาย ในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ที่สัมพันธ์ สำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่างๆ สอดคล้องกับข้อมูลจากแบบบันทึกผลลัพธ์ทางด้านสติปัญญา เนื่องจากโรงเรียนจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยโดยยึดตามมาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มาตรฐานที่ 10 มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย

จากการประเมินหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนพัฒนาวิทยานุนิธิ จังหวัด สงขลา ด้านความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้น ความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร ผลผลิต ของหลักสูตรปฐมวัย มีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกรายการ เนื่องจากโรงเรียนได้พัฒนา

โดยให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนครูเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร และในการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรปัจจุบันวัย ออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 โรงเรียนแต่งตั้งตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนครู ตัวแทนผู้บริหาร เป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการด้านปัจจุบันวัยเป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปัจจุบันวัย โรงเรียนพัฒนาศึกษาปัจจุบันนิยม พัฒนาจัดทำหลักสูตรปัจจุบันวัย แต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปัจจุบันวัย พุทธศักราช 2546 แต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนจัดทำหลักสูตร ประชุมคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร มีขั้นตอนและองค์ประกอบที่ร่วมจัดทำดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและชุมชน
2. กำหนดตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์
3. กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. กำหนดสาระการเรียนรู้รายปี
5. กำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์
6. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้
7. กำหนดตารางกิจกรรมประจำวัน
8. กำหนดบรรยายกาศการเรียนรู้
9. กำหนดติอีและแหล่งเรียนรู้
10. กำหนดวิธีการประเมินพัฒนาการ

ระยะที่ 2 หลังจากการพัฒนาหลักสูตรปัจจุบันวัย คณะกรรมการบริหาร หลักสูตร ได้นำเสนอหลักสูตรเพื่อให้คณะกรรมการบริหาร โรงเรียนพิจารณาให้ความเห็นชอบ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหาร โรงเรียน ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้อง คณะกรรมการบริหาร โรงเรียนลงนามอนุมัติให้ใช้หลักสูตร

ระยะที่ 3 ติดตามการใช้หลักสูตร เมื่อได้ใช้หลักสูตรไปได้ระยะหนึ่ง คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะติดตามการใช้หลักสูตร ทบทวนหลักสูตร เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคของหลักสูตรดูความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตรปัจจุบันวัย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะ teng วิทยาลัยนิธิจังหวัดสงขลา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่โรงเรียนก็ควรจะพัฒนาปัจจัยเบื้องต้นด้านต่างๆ ไม่ว่าเป็นด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านโครงสร้างหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระ ด้านคุณลักษณะของครู และส่วนสนับสนุน โดยเฉพาะในเรื่องของจำนวนครู 1 คนต่อจำนวนนักเรียน 35 คนเพื่อให้ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา อยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้ต้องมีความหมายกับตัวเด็ก และเป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสเด็กทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษ ได้พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น

3.1.2 จากผลการวิจัยพบว่า กระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย ของโรงเรียนพะ teng วิทยาลัยนิธิ จังหวัดสงขลา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่เพื่อให้กระบวนการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โรงเรียนควรพัฒนา กระบวนการใช้หลักสูตร ในด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การบูรณาการการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ การประเมินเด็กปฐมวัยควรยึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ครูจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการการเรียนรู้เด็กว่า ได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

3.1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ผลผลิตของหลักสูตร ด้านพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา มีความเหมาะสมในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ แต่เพื่อผลผลิตมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ครูปฐมวัย พ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยที่ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา

3.2.2 ควรศึกษาแนวการจัดกิจกรรมที่มีส่งผลต่อพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ (2547) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการศึกษาบูรณาภิญญา พุทธศักราช 2546 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- โฉด เพชรชิน (2536) การประเมินหลักสูตร ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์ หน้า 570-573
- กรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ธนานิทร ศิลป์จารุ (2551) การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี
- นิศา ชูโต (2527) การประเมินโครงการ กรุงเทพมหานคร ธรรมสารการพิมพ์
- เนาวลักษณ์ กลิ่นหอม (2546) การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนา
ศาสตร์ศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวัดและ
ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ปริยาพร วงศ์อนุตร รายงาน การบริหารงานวิชาการ กรุงเทพมหานคร ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ 2535
- พิสณุ ฟองศี (2550) การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
พรอพเพอร์ตี้พรีนท์ จำกัด
- รุจิร์ ภู่สาระ และจันทร์ สงวนนาม (2545) การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา
กรุงเทพมหานคร บี๊ก พอยท์
- ลัคดาวัลย์ เพชร ใจน์ (2549) “แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน”
ใน ประมวลสาระชุดการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน หน่วยที่ 1-5: 127
- นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ศิริชัย กาญจนานาถ (2543) “การวางแผนการประเมินหลักสูตร” ในเทคนิคการประเมินหลักสูตร
สำนัก วิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- วิชัย วงศ์ไพบูลย์ (2535) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน กรุงเทพ สุริยาสาส์น
- สมคิด พรนุชช์ (2542) เทคนิคการประเมินโครงการ สำนักวิชาการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- สมหวัง พิธิyanุวัฒน์และคนอื่น ๆ (2544) รวมบทความการประเมินโครงการ : การประเมินผล
หลักสูตร กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุนีย์ ภู่พันธ์ (2546) แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร เชียงใหม่
ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่

สุพัตรา สุขสันต์ (2546) การประเมินหลักสูตรประจำคนียนตร์วิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี
สาขาวิชา ช่าง ยนต์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

Taba, H. (1962) Curriculum Development: Theory and Practice. New York: Harcourt,
Brace Word.

Tyler, R. W. (1949) Basic Principles of Curriculum and Instruction . Chicaco: The University
Of Chicaco Press.

ภาคพนวก

ភាគធនវក ៧

ផ្តូវរងគុណភីទិន្នន័យសំខាន់សំខាន់

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ในการตรวจสอบเครื่องมือ เรื่องการประเมินหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยา
มูลนิธิ จังหวัดสงขลา ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. ชื่อ รศ. มลิวัลย์ ผิวหวาน

สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร
วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
มหาวิทยาลัยคริสตจักรวิโรฒ ประจำนิตร
ประสบการณ์หรือความชำนาญ รองศาสตราจารย์ หัวหน้างานวิจัย

2. นางสาวชนัญญา ไวยวัฒน์วิໄລ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ จ.สงขลา
วุฒิการศึกษา ครุศาสตร์มหบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรม
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ปฏิบัติหน้าที่ครุผู้สอน ระดับปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยา
มูลนิธิ 3 ปี ปัจจุบัน ครุผู้สอนระดับปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ จังหวัดสงขลา

3. ชื่อ นางสาวชุดี ช่วยเอื้อ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช (ณ นครอุทิศ)
วุฒิการศึกษา ครุศาสตร์มหบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ครุ คศ. 3

ภาคผนวก X
เครื่องมือในการวิจัย

(สำหรับผู้บริหาร)

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่องการประเมินหลักสูตรปฐมวัย

โรงเรียนพัฒนาภูมิลนธิ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีส่วนเกี่ยวกับการหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนพัฒนาภูมิลนธิ จังหวัดสงขลา
 2. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะตัว ซึ่งผู้วิจัยจะถือเป็นความลับที่ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่าน
 3. ผู้วิจัยโครงข้อมูลจากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกคำถามที่ท่านสามารถตอบได้ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะส่งผลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการวิจัยครั้งนี้ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยของโรงเรียนต่อไป
- แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านปัจจัยเบื้องต้น

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นค้านกระบวนการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นางอรทัย กำบังภัย

นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอก การประเมินการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ○ ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 2. 30 – 39 ปี
☐ 3. 40 – 49 ปี	☐ 4. 49 ปีขึ้นไป
2. ภูมิการศึกษาสูงสุด	
☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 2. ปริญญาตรี
☐ 3. ปริญญาโท	☐ 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

☐ 1. ผู้อำนวยการ	☐ 2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
☐ 3. หัวหน้าฝ่ายการเรียนการสอน	☐ 4. หัวหน้าระดับชั้นอนุบาล
4. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง	
☐ 1. ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 2. 5 -10 ปี
☐ 3. 11 – 15 ปี	☐ 4. 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลูนิช
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยา
 ลูนิช ด้านต่าง ๆ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
 หากที่สุด โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร						
1.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.	สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการ เหมาะสมตามวัย					
3.	มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
4.	มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
5.	มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร					
6.	มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่ หลักสูตรกำหนด					
7.	มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก					
8.	สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
ภาระงานของหลักสูตร						
9.	มีความเหมาะสมกับการจัดประสบการณ์ เตรียมความ พร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้าน					
10.	มีความเหมาะสมระหว่างหน่วยการเรียนรู้กับเวลาที่ กำหนด					
11.	ของจำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย					
12.	จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์					
13.	จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านสังคม					
14.	จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านศิลปะฯ					

ค่าวิเคราะห์ผลกิจกรรม						
15.	มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตร กับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
16.	มีความเหมาะสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของ เด็กทั้ง ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และศตปัญญา					
17.	มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน					
18.	มีการจัดลำดับสาระหลักสูตรเรียงลำดับตามพัฒนาการ ของเด็ก					
19.	มีความเหมาะสมกับประสบการณ์สำคัญตามสภาพที่ พึงประสงค์					
ค่านิยามและข้อควรระวัง						
20.	มีวัฒนธรรมค่านิยมการจัดการศึกษาปฐมวัย					
21.	มีความรู้ค่านิยมการจัดการศึกษาปฐมวัย					
22.	มีจำนวนครู 1 คน ต่อจำนวนนักเรียนไม่เกิน 35 คน					
23.	ความเออใจใส่ในการดูแลเด็ก					
องค์ประกอบบันทึกสนับสนุน						
24.	สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการ จัดการเรียนรู้					
25.	มีความพร้อมของตัวเองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก					
26.	มีความพร้อมของเหล่าผู้เรียนรู้ในการส่งเสริม พัฒนาการของเด็ก					
27.	จำนวนอุปกรณ์เสริมทักษะต่อจำนวนนักเรียนเพียงพอ					
28.	มีจำนวนตัวเรียนการสอนต่อจำนวนนักเรียน					
29.	มีความเพียงพอของเอกสารคู่มือครุยวิธีในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน					

ตอนที่ 3 ด้านกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิช
คำชี้แจง โปรดพิจารณากระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิช ด้านต่อๆ ๆ
แล้วความทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยตัวเลขแต่
ละตัวมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
มาตรฐานการเรียนรู้						
1.	ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน					
2.	ครูดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด					
3.	ครูกำหนดครูปแบบจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับ วัยของเด็ก					
4.	ครูใช้เทคนิควิธีการ ได้อย่างเหมาะสม					
5.	ครูเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญ ตามวัย					
6.	ครูใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม					
7.	ครูส่งเสริมให้อิสระเด็กสามารถเรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรงจาก ประสบการณ์ทั้ง 5					
8.	ครูให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่างๆ					
9.	ครูให้อิสระเด็กได้ฝึกสำรวจ สังเกต สืบค้น ทดลองและ คิดเก็บปัญหาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง					
มาตรฐานการประเมินพัฒนาการ						
10.	ครูสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมเด็กอย่าง สม่ำเสมอ					
11.	ครูกำหนดวิธีการประเมินพัฒนาการเด็ก สอดคล้องกับหลักการประเมิน					
12.	ครูเน้นการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริง					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
13.	ครูกำหนดวิธีการแสดงหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กชัดเจน					
14.	ความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลกับสาระหลักสูตร					
15.	ความถูกต้องของหลักเกณฑ์การประเมินผล					
การประเมินการทดลองครุ						
16.	วางแผนด้านวิชาการมีความเหมาะสม					
17.	การนิเทศการสอนมีความเหมาะสม					
18.	การส่งเสริมขวัญและกำลังใจของครู					
19.	การใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
20	การจัดอัตรากำลังของครูเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย

1. ด้านปัจจัยบึงตน

.....

.....

2. ด้านกระบวนการใช้หลักสูตร

.....

.....

3. ด้านผลผลิตของหลักสูตร

.....

.....

(สำหรับครูปฐมนิยม)

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่องการประเมินหลักสูตรปฐมนิยม

โรงเรียนพะตงวิทยาลัยอนนิช จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูปฐมนิยม ที่มีส่วนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรปฐมนิยมโรงเรียนพะตงวิทยาลัยอนนิช จังหวัดสงขลา
 2. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะตัว ซึ่งผู้วิจัยจะถือเป็นความลับที่ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่าน
 3. ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากท่านกรุณายกตัวอย่างแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อทุกคำถามที่ท่านสามารถตอบได้ หันนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะส่งผลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรปฐมนิยมของโรงเรียนต่อไป
- แบบสอบถามชุดนี้มี 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านปัจจัยเบื้องต้น

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านกระบวนการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นด้านผลผลิต

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นางอรทัย กำปังภัย

นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอก การประเมินการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ○ ให้ตรงกับความเป็นจริง

2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 2. 30 – 39 ปี
☐ 3. 40 – 49 ปี	☐ 4. 49 ปีขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 2. ปริญญาตรี
☐ 3. ปริญญาโท	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ระดับชั้นที่ 2

☐ 1. อนุบาล 1	☐ 2. อนุบาล 2
☐ 3. อนุบาล 3	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง

☐ 1. ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 2. 5 -10 ปี
☐ 3. 11 – 15 ปี	☐ 4. 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ
คำชี้แจง โปรดพิจารณาปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยาลัยนิธิ ด้านต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัย ๆ ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
จัดการเรียนรู้ด้านภาษาและอักษร						
1.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.	สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย					
3.	มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
4.	มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตรประจำวัน					
5.	มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร					
6.	มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเด็กตามที่หลักสูตรกำหนด					
7.	มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก					
8.	สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
ได้มาตรฐานของหลักสูตร						
9.	มีความเหมาะสมกับการจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการครบ 4 ด้าน					
10.	มีความเหมาะสมระหว่างสาระหลักสูตรกับเวลาที่กำหนด					
11.	มีความเหมาะสมกับการพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย					
12.	มีความเหมาะสมกับการพัฒนาการเด็กด้านอารมณ์					
13.	มีความเหมาะสมกับการพัฒนาการเด็กด้านสังคม					
14.	มีความเหมาะสมกับการพัฒนาการเด็กด้านศติปัญญา					

ค่าครองชีพด้านสุขภาพ					
15.	มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตร กับ ทุกมิติของหลักสูตร				
16.	มีความเหมาะสมของสาระหลักสูตรกับพัฒนาการของ เด็กทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และศติปัญญา				
17.	มีความสอดคล้องระหว่างสาระหลักสูตรกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน				
18.	มีการจัดลำดับสาระหลักสูตรเรียงลำดับตามพัฒนาการ ของเด็ก				
19.	มีความเหมาะสมกับประสบการณ์สำคัญความสภาพที่ พึงประสงค์				
ค่าครองชีพด้านครุภัณฑ์					
20.	มีมาตรฐานด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย				
21.	มีความรู้ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย				
22.	จำนวนครุ 1 คน ต่อ จำนวนนักเรียน ไม่เกิน 35 คน				
23.	ความเอ้าใจใส่ในการดูแลเด็ก				
24.	สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม ต่อการจัดการเรียนรู้				
ค่าครองชีพด้านบุคลากร					
25.	มีความพร้อมของตัวเองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก				
26.	มีความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริม พัฒนาการของเด็ก				
27.	มีจำนวนอุปกรณ์เสริมทักษะต่อจำนวนนักเรียนเพียงพอ				
28.	มีความเพียงพอของเอกสารคู่มือครุเรียนการสอน				

ตอนที่ ๓ ด้านกระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ
คำชี้แจง โปรดพิจารณากระบวนการใช้หลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ ด้านต่าง ๆ
แล้วแสดงความคิดเห็นรายการต่าง ๆ ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย						
1.	ครุรักษ์กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน					
2.	ครุดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด					
3.	ครุมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม					
4.	ครุใช้เทคนิควิธีการ ได้อย่างเหมาะสม					
5.	ครุปฏิโภภาระให้เด็กฝึกทักษะประสบการณ์ที่สำคัญตามวัย					
6.	ครุใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม					
7.	ครุส่งเสริมให้อิสระเด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ ต่างๆ ของตัวเอง 5 ประสาทสัมผัสทั้ง 5					
8.	ครุให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามรูปแบบต่างๆ					
9.	ครุให้อิสระเด็ก ได้ฝึกสำรวจ สังเกต ศึกษา ทดลองและคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง					
การจัดแหล่งเรียนรู้ภาษาไทยที่บ้าน						
10.	ครุการสังเกต และจับน้ำทิพย์ที่อบรมเด็กอย่างสม่ำเสมอ					
11.	ครุกำหนดวิธีการประเมินพัฒนาการเด็กสอดคล้อง กับหลักการประเมิน					
12.	ครุเน้นการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริง					
13.	ครุกำหนดวิธีการแสดงผลหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กชัดเจน					
14.	ความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลกับสาระหลักสูตร					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
15.	ความถูกต้องของหลักเกณฑ์การประเมินผล					
	การบริหารหลักสูตร					
16.	วางแผนค้านวิชาการมีความเหมาะสม					
17.	การนิเทศการสอนมีความเหมาะสม					
18.	การส่งเสริมข้อมูลและกำลังใจของครุ					
19.	การใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
20	การจัดอัตรากำลังของครุเพียงพอต่อการจัด เรียนการสอนมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นด้านผลผลิต ของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ โปรดพิจารณาคุณลักษณะของนักเรียนที่ผ่านการเรียนหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัยนิธิ ด้านต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดเห็นรายการต่าง ๆ ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
พัฒนาการรักษาภารกิจภาระ						
1.	สุนนิษัยที่ดี 1.1 ถ้างมือก่อนรับประทานอาหาร 1.2 ถ้ามือหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม 1.3 แปรงฟันหลังรับประทานอาหาร 1.4 รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หากายชนิด					
2.	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว (กล้ามเนื้อใหญ่) 2.1 กระโดดขานเดี่ยวไปข้างหน้า 2.2 รับลูกนอลที่กระดอนจากพื้น 2.3 โขนลูกนอลไปที่เป้าหมาย 2.4 วิ่งกลับตัวเปลี่ยนทิศทาง 2.5 เดินต่อเท้าดอยหลังตามแนว					
4	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา					
พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ						
5.	ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส อารมณ์ดี					
6.	แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์					
7.	มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก					
8.	แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ					
9.	แสดงความพึงพอใจในผลงานของผู้อื่น					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10.	มีวินัยและความรับผิดชอบในตนเอง					
11.	ความเมตตาอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปันของเล่นของใช้					
12.	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อ่าย่างประหยัด					
13.	ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ คนครี การเคลื่อนไหว และออกกำลังกาย					
พัฒนาการด้านสังคม						
14.	ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง					
15.	เด่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น					
16.	วางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ					
17.	รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น					
18.	รู้จักแก้ปัญหาในการเล่น					
19.	ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่					
พัฒนาการด้านสตูปญญา						
20.	การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการมอง พัง สัมผัส ชิมรส และคอมกัดนิ้น					
21.	เลียนแบบการกระทำและเดียงต่าง ๆ					
22.	การเขียน ໂຍງภาพ					
23.	การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ					
24.	การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุ					
25.	การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด					
26.	พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง					
27.	พึงเรื่องราวนิทาน					
28.	เขียนในรูปแบบต่าง ๆ					
29.	อ่านในรูปแบบต่าง ๆ					
30.	สำรวจและอธิบายความหมายความต่างของสิ่งต่างๆ					
31.	รู้จักการจับคู่ จัดกลุ่ม					
32.	เปรียบเทียบจำนวน					
33.	เรียงลำดับได้					
34.	นับจำนวนได้					
35.	อธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน					
36.	รู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงจำนวน					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย

1. ค้านปัจจัยบีบตัน

.....

2. ค้านกระบวนการใช้หลักสูตร

.....

3. ค้านผลผลิตของหลักสูตร

.....

(สำหรับผู้ปกครอง)

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่องการประเมินหลักสูตรปฐมวัย

โรงเรียนพะตงวิทยานุลินธิ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับคุณลักษณะนักเรียนที่ผ่านการเรียนหลักสูตรชั้นปฐมวัย โรงเรียนพะตงวิทยานุลินธิ จังหวัดสงขลา
2. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะตัว ซึ่งโรงเรียนจะถือเป็นความลับที่ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อคัวท่าน
3. ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาจากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถูกต้องตามที่ท่านสามารถตอบได้ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะส่งผลที่เป็นประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยของโรงเรียนต่อไป

แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของนักเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นางอรทัย กำปังภัย

นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอก การประเมินการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ○ ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี 2. 30 – 39 ปี
 3. 40 – 49 ปี 4. 49 ขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโท 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. การประกอบอาชีพในปัจจุบัน

1. เกษตรกร 2. รับจ้าง
 3. รับราชการ 4. อื่น (โปรดระบุ)

4. นักเรียนในความปกครองของท่านเรียนในระดับใด

1. เตรียมอนุบาล 2. อนุบาล 1
 3. อนุบาล 2 4. อนุบาล 3

ตอนที่ 2 ด้านผลผลิตของหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยานุลินธิ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคุณลักษณะของนักเรียนเรียนหลักสูตรปฐมวัย โรงเรียนพัฒวิทยานุลินธิ ด้านต่าง และการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
พัฒนาการด้านร่างกาย						
1.	ภาวะการเจริญเติบโต					
	1.1 น้ำหนัก					
	1.2 ส่วนสูง					
2.	สุขนิสัยที่ดี					
	2.1 ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร					
	2.2 ล้างมือหลังจากใช้ห้องน้ำ/ห้องส้วม					
	2.3 แปรงฟันหลังรับประทานอาหาร					
	2.4 รับประทานอาหารที่มีประโยชน์					
3.	ความสามารถใช้กล้ามเนื้อความสามารถในการเคลื่อนไหว					
4	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานกล้ามพันธ์ระหว่างมือกับตา					
พัฒนาการด้านอารมณ์ - จิตใจ						
5.	ร่าเริง สดชื่น แ又是 อารมณ์ดี					
6.	แสดงความรู้สึกและอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์					
7.	ความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก					
8.	แสดงความพึงพอใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ					
9.	แสดงความพึงพอใจในผลงานของผู้อื่น					

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
10.	มีวินัยและความรับผิดชอบในตนเอง					
	10.1 อาบน้ำ แต่งตัวได้ด้วยตนเอง					
	10.2 รับประทานอาหาร ได้ด้วยตนเอง					
	10.3 รู้จักเก็บของเล่น เมื่อเล่นเสร็จแล้วโดย ไม่ต้องตักเตือน					
11.	แบ่งปันของเล่นของใช้					
12.	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อบายังประหมัด					
13.	การเคลื่อนไหว ร่างกายตามจังหวะดนตรี					
พัฒนาการด้านสังคม						
14.	รู้จักແດນเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น					
15.	รู้จักแก่ปัญหาในการเล่น					
16.	ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่					
พัฒนาการด้านสติปัญญา						
17.	การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมอง พิจารณา ฟัง สัมผัส ชิมรส และ觸เกลื่น					
18.	เลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ					
19.	การเชื่อมโยงภาพ					
20.	การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ					
21.	การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุ					
22.	การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด					
23.	พูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง					
24.	พึงเรื่องราวนิทาน					
25.	เขียนในรูปแบบต่าง ๆ					
26.	อ่านในรูปแบบต่าง ๆ					
27.	สำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่าง ๆ					
28.	รู้จักการจับคู่ จัดกลุ่ม					
29.	เปรียบเทียบจำนวน					
30.	เรียงลำดับได้					
31.	นับจำนวนได้					
32.	อธิบายในเรื่องจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน					
33.	รู้จักการเพิ่มขึ้นหรือลดลงจำนวน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย

1. ด้านคุณลักษณะของเด็กปฐมวัย

.....
.....
.....

2. อื่น ๆ

.....
.....
.....

ประวัติศึกษา

ชื่อ	นางอรทัย กำบังกัญ
วัน เดือน ปีเกิด	1 กันยายน 2506
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยครุศาสตร์ พ.ศ. 2535
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพะตงวิทยานุรักษ์ สงขลา
ตำแหน่ง	หัวหน้าสำนักงานทะเบียนวัสดุและประเมินผล